HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a doua)

22 ianuarie 2013 *

„FEOGA — Secțiunea «Garantare» — Cheltuieli excluse de la finanțare — Procesarea citricelor, a bumbacului, a cărnii de vită și de mânzat și a uleiului de măsline — Audit financiar — Controale-cheie — Proporționalitate — Recurență — Obligație de motivare”

În cauza T-46/09,

Republica Elenă, reprezentată de V. Kontolaimos, de I. Chalkias, de S. Charitaki și de S. Papaïoannou, în calitate de agenți,

reclamantă,

împotriva

Comisiei Europene, reprezentată de A. Markoulli și de H. Tserepa-Lacombe, în calitate de agenți, asistate de N. Korogiannakis, avocat,

pârâtă,

având ca obiect o cerere de anulare a Deciziei 2008/960/CE a Comisiei din 8 decembrie 2008 de excludere de la finanțarea comunitară a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul secțiunii «Garantare» a Fondului european de orientare și garantare agricolă (FEOGA) și în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) (JO L 340, p. 99), în măsura în care aceasta exclude de la finanțarea comunitară anumite cheltuieli efectuate de Republica Elenă,

TRIBUNALUL (Camera a doua),

compus din domnii N. J. Forwood, președinte, F. Dehousse (raportor) și J. Schwarcz, judecători,

grefier: doamna S. Spyropoulos, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 5 iunie 2012,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: greaca.

Hotărâre

Cadrul juridic

1. *Reglementarea generală privind finanțarea politicii agricole comune*

1 Regulamentul (CEE) nr. 729/70 al Consiliului din 21 aprilie 1970 privind finanțarea politicii agricole comune (PAC) (JO L 94, p. 13) a stabilit normele generale aplicabile finanțării PAC. Acest regulament a fost abrogat și înlocuit de Regulamentul (CE) nr. 1258/1999 al Consiliului din 17 mai 1999 privind finanțarea PAC (JO L 160, p. 103), care reglementează cheltuielile efectuate între 1 ianuarie 2000 și 16 octombrie 2006 în cadrul finanțării PAC.

2 Articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1258/1999 prevede că Comisia Comunităților Europene decide asupra avansurilor lunare din cheltuielile prevăzute și efectuate de agențiile de plată acreditate, iar articolul 7 alineatul (3) din regulamentul menționat se referă la deciziile de închidere a conturilor agențiilor de plăți.

3 Articolul 7 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1258/1999 prevede:

„Comisia decide asupra cheltuielilor care urmează să fie excluse din finanțarea comunitară menționată la articolele 2 și 3 în cazurile în care aceasta constată neconformitatea cheltuielilor cu normele comunitare.

Înainte de a se lua o decizie de refuzare a finanțării, se notifică în scris rezultatele verificărilor Comisiei și răspunsurile statului membru vizat, după care cele două părți încearcă să ajungă la un acord cu privire la măsura care trebuie luată.

În cazul în care nu se ajunge la niciun acord, statul membru poate cere inițierea unei proceduri de conciliere între pozițiile respective în decurs de 4 luni, iar rezultatul concilierii se prezintă într-un raport înaintat spre examinare Comisiei, înainte de luarea unei decizii de refuz al finanțării.

Comisia evaluează sumele care urmează să fie excluse, având în vedere mai ales gradul de neconformitate constatat. Comisia are în vedere natura și gravitatea încălcării normelor, precum și pierderile financiare suferite de Comunitate.

Un refuz de finanțare nu poate privi:

(a) cheltuielile menționate la articolul 2 efectuate cu mai mult de 24 de luni înaintea notificării în scris a statului membru de către Comisie asupra rezultatelor verificărilor respective;

[…]” [traducere neoficială]

4 Articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1258/1999 prevede:

„În conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative naționale, statele membre iau măsurile necesare pentru:

(a) a se asigura că tranzacțiile finanțate de Fond sunt efectuate și executate corect;

(b) a preveni și a combate neregulile;

(c) a recupera sumele pierdute ca urmare a neregulilor sau a neglijenței.

[…]” [traducere neoficială]

5 Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 al Consiliului din 21 iunie 2005 privind finanțarea PAC (JO L 209, p. 1, Ediție specială, 14/vol. 1, p. 193) abrogă Regulamentul nr. 1258/1999 și se aplică începând cu 1 ianuarie 2007 (articolul 49 din Regulamentul nr. 1290/2005). Acesta prevede însă că în special articolul 31, privind verificarea conformității, se aplică începând cu 16 octombrie 2006 în ceea ce privește cheltuielile suportate de la 16 octombrie 2006.

6 Articolul 31 din Regulamentul nr. 1290/2005 conține în esență aceleași dispoziții ca articolul 7 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1258/1999.

7 Regulamentul (CE) nr. 1663/95 al Comisiei din 7 iulie 1995 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului nr. 729/70 privind procedura de lichidare a conturilor FEOGA, secțiunea «Garantare» (JO L 158, p. 6), astfel cum a fost modificat printre altele prin Regulamentul (CE) nr. 2245/1999 al Comisiei din 22 octombrie 1999 (JO L 273, p. 5), prevede la articolul 8:

„(1) Dacă, în urma unei anchete, Comisia consideră că respectivele cheltuieli nu au fost efectuate în conformitate cu normele comunitare, aceasta comunică statului membru în cauză rezultatele controalelor sale și indică măsurile corective ce trebuie luate pentru a se asigura conformitatea pe viitor.

Comunicarea face trimitere la prezentul regulament. Statul membru răspunde în termen de două luni, iar Comisia își poate modifica poziția în consecință. În cazuri justificate, Comisia poate prelungi perioada acordată pentru răspuns.

După expirarea perioadei acordate pentru răspuns, Comisia invită statul membru la o discuție bilaterală și părțile încearcă să ajungă la o înțelegere privind măsurile ce urmează a fi luate și privind o evaluare a gravității încălcării și a pierderii financiare pentru Comunitatea Europeană. În urma acestei discuții și la expirarea termenului limită fixat de către Comisie în urma discuției și după consultarea statului membru pentru furnizarea unor informații suplimentare sau, atunci când statul membru nu acceptă invitația la o întrunire înainte de termenul limită stabilit de către Comisie, după ce termenul limită a expirat, Comisia comunică oficial concluziile sale statului membru, făcând trimitere la Decizia 94/442/CE a Comisiei. Fără a aduce atingere celui de al patrulea paragraf al prezentului alineat, această comunicare include o evaluare a posibilelor cheltuieli pe care Comisia intenționează să le excludă în baza articolului 5 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul […] nr. 729/70.

Statul membru informează Comisia cât se poate de repede despre măsurile corective adoptate pentru a se asigura conformitatea cu normele comunitare, precum și despre data intrării lor în vigoare. Comisia adoptă, după cum este cazul, una sau mai multe decizii în baza articolului 5 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul […] nr. 729/70 de excludere a cheltuielilor afectate de nerespectarea normelor comunitare până la data intrării în vigoare a măsurilor corective.

(2) Deciziile menționate la articolul 5 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul […] nr. 729/70 trebuie luate după examinarea oricărui raport elaborat de organul de conciliere în conformitate cu dispozițiile prevăzute în Decizia 94/442/CE.” [traducere neoficială]

8 Regulamentul (CE) nr. 885/2006 al Comisiei din 21 iunie 2006 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului […] nr. 1290/2005 în ceea ce privește autorizarea agențiilor de plăți și a altor entități, precum și lichidarea conturilor FEGA și FEADR (JO L 171, p. 90, Ediție specială, 14/vol. 2, p. 37) se aplică începând cu 16 octombrie 2006, iar articolul 11 alineatele (1)-(3) din acesta prevede, în esență, aceeași procedură cu cea prevăzută la articolul 8 din Regulamentul nr. 1663/95.

2. *Orientările Comisiei*

9 Orientările pentru aplicarea corecțiilor financiare au fost prevăzute în documentul nr. VI/5330/97 al Comisiei din 23 decembrie 1997, intitulat „Orientări privind calcularea consecințelor financiare în cadrul pregătirii deciziei de închidere a conturilor FEOGA-Garantare” (denumit în continuare „documentul nr. VI/5330/97”).

10 Din anexa 2 la documentul nr. VI/5330/97, intitulată „Consecințe financiare ale deficiențelor de control ale statelor membre asupra închiderii conturilor secțiunii «Garantare» din FEOGA”, rezultă că corecțiile financiare sunt calculate având în vedere, între altele, importanța abaterii constatate și că, în acest scop, Comisia ia în considerare natura și gravitatea încălcării, precum și a pierderii financiare suferite de Comunitate (al doilea paragraf din anexa 2 la documentul nr. VI/5330/97).

11 Anexa 2 la documentul nr. VI/5330/97 prevede, în primul rând, o modalitate de evaluare a corecției financiare pe baza „erorilor care apar în dosarele individuale”. Această modalitate de evaluare ia în considerare neregulile punctuale – extrapolate dacă este cazul – și are ca rezultat o corecție punctuală. În al doilea rând, aceeași anexă prevede o modalitate de evaluare a corecției financiare pe baza riscurilor de pierdere financiară. Această modalitate de evaluare ia în considerare neregulile sistemice și are ca rezultat o corecție forfetară (al optulea-al douăzeci și cincilea paragraf din anexa 2 la documentul nr. VI/5330/97).

12 Potrivit acestei ultime modalități de evaluare, relevantă în cadrul auditului sistemelor, Comisia aplică corecții forfetare de 2 %, de 5 %, de 10 % sau de 25 % din cheltuielile declarate, în funcție de amploarea riscului de pierdere financiară pentru Comunitate care decurge din carențele sistemelor de control (al optulea paragraf din anexa 2 la documentul nr. VI/5330/97).

13 Comisia distinge două categorii de controale efectuate de statele membre (al paisprezecelea paragraf din anexa 2 la documentul nr. VI/5330/97).

14 Pe de o parte, „controalele-cheie” sunt acele verificări fizice și administrative prevăzute pentru verificarea elementelor de fond, în special realitatea obiectului cererii de plată, cantitatea și condițiile calitative, inclusiv respectarea termenelor, a cerințelor legate de recoltare, a perioadelor de păstrare a documentației etc. Aceste controale se efectuează la fața locului, precum și prin verificare încrucișată cu date independente, cum ar fi cele din registrele de cadastru.

15 Pe de altă parte, „controalele auxiliare” sunt acele operații administrative care trebuie efectuate pentru a prelucra corect cererile de plată, cum ar fi verificarea respectării termenelor de depunere a acestora, identificarea cererilor de plată realizate de două ori pentru același obiect, analiza riscurilor, aplicarea sancțiunilor și supravegherea corespunzătoare a procedurilor.

16 În vederea calculării cheltuielilor neeligibile, documentul nr. VI/5330/97 prevede patru categorii de corecții în cotă forfetară:

— 25 % din cheltuieli atunci când punerea în aplicare a sistemului de control lipsește complet sau prezintă deficiențe grave și când există indicii privind nereguli foarte frecvente și neglijență în combaterea practicilor ilegale sau frauduloase și când, în consecință, există un risc deosebit de ridicat de pierderi pentru Fondul european de orientare și garantare agricolă (FEOGA);

— 10 % din cheltuieli atunci când unul sau mai multe controale-cheie nu sunt efectuate sau sunt efectuate atât de necorespunzător sau de rar încât sunt ineficiente pentru a stabili eligibilitatea unei cereri sau pentru a preveni neregulile și când, prin urmare, se poate presupune în mod rezonabil că există un risc ridicat de pierderi importante pentru FEOGA;

— 5 % din cheltuieli atunci când toate controalele-cheie sunt efectuate, însă fără a respecta numărul, frecvența sau rigoarea prevăzute de regulamente, și când, prin urmare, se poate concluziona în mod rezonabil că aceste controale nu oferă nivelul așteptat de garantare a legalității cererilor și că riscul de pierderi pentru FEOGA este semnificativ;

— 2 % din cheltuieli atunci când un stat membru a efectuat în mod corect controalele-cheie, însă a omis complet să efectueze unul sau mai multe controale auxiliare, și când, în consecință, riscul de pierderi pentru FEOGA este mai scăzut, iar gravitatea încălcării este mai redusă.

17 Anexa 2 la documentul nr. VI/5330/97 prevede la final că „[î]ncălcarea devine mai gravă dacă un stat membru omite să își îmbunătățească controalele, deși Comisia i-a notificat deja îmbunătățirile necesare” (al șaisprezecelea paragraf, *in fine* din anexa 2).

18 Documentul AGRI/61495/2002 se referă la examinarea de către Comisie, în cadrul închiderii conturilor secțiunii «Garantare» din FEOGA, a cazurilor de insuficiențe recurente ale sistemelor de control și urmărește să precizeze principiul recurenței prevăzut în documentul nr. VI/5330/97. Acesta prevede următoarele:

„În cazul în care

— lipsa sau insuficiența unui sistem de control sau a unui element al acestui sistem a făcut obiectul uneia sau mai multor decizii de corecții financiare în cadrul închiderii conturilor FEOGA-Garantare și

— dacă se constată pentru o perioadă ulterioară perioadei deja corectate că persistă aceleași deficiențe,

Comisia consideră, sub rezerva examinării eventualelor măsuri corective sau compensatorii adoptate de statul membru, că se justifică aplicarea unei majorări a cotei de corecție forfetară aplicate cu ocazia corecției precedente, ca urmare a riscului sporit de pierdere financiară pentru FEOGA.

[…]

Pentru a asigura caracterul forfetar al corecțiilor prevăzut în documentul C 3909 din 8 decembrie 1997 (VI/5330/97), atunci când nivelul real al cheltuielilor ilegale și, prin urmare, al pierderilor financiare suferite de Comunitate nu poate fi determinat, procentele următoare au scop orientativ:

[…]

— în cazul unei corecții precedente de 5 %, o cotă de 10 % pentru noua perioadă avută în vedere;

— în cazul unei corecții precedente de 10 %, o cotă de cel puțin 15 %, în funcție de gravitatea creșterii riscului, pentru noua perioadă avută în vedere;

[…]”

Istoricul cauzei

19 Prin Decizia 2008/960/CE din 8 decembrie 2008 de excludere de la finanțarea comunitară a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul secțiunii «Garantare» a FEOGA și în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) (JO L 340, p. 99, denumită în continuare „decizia atacată”), Comisia a exclus de la finanțarea comunitară, în ceea ce privește Republica Elenă, în sectoarele fructelor și legumelor, bumbacului, cărnii de vită și de mânzat, uleiului de măsline și auditului financiar, suma totală de 179 140 594,66 euro pentru exercițiile financiare 2002-2006.

20 Motivele corecțiilor financiare efectuate de Comisie au fost rezumate în raportul de sinteză AGRI-63130-00-2008 din 11 septembrie 2008 privind rezultatele controalelor realizate de Comisie în cadrul verificării conformității, în temeiul articolului 7 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1258/1999 și al articolului 31 din Regulamentul nr. 1290/2005 (denumit în continuare „raportul de sinteză”).

21 În decizia atacată, Comisia a aplicat corecțiile următoare:

— în sectorul „fructe și legume – procesarea citricelor”: au fost aplicate două corecții forfetare de 10 % ca urmare a plăților prin cec și a deficiențelor controalelor administrative și contabile, în cuantum de 2 289 213 euro pentru anul 2005 și de 385 748 de euro pentru anul 2006;

— în sectorul bumbacului: pe lângă două corecții punctuale pentru depășirea producției eligibile, în cuantum de 4 870 264,97 euro pentru anul 2003 și în cuantum de 2 143 945,63 euro pentru anul 2004, necontestate, Comisia a aplicat două corecții forfetare de 5 %, una în cuantum de 27 731 557,37 euro, pentru anul 2002, și cealaltă în cuantum de 32 655 464,17 euro, pentru anul 2003;

— în sectorul primelor pentru carnea de vită și de mânzat, Comisia a aplicat, ca urmare a deficiențelor bazei de date de identificare și de înregistrare a bovinelor și ale controalelor la fața locului, corecții forfetare de 10 % pentru anul 2003, de 5 % și de 10 % pentru anul 2004, de 5 % și de 10 % pentru anul 2005, și de 5 % și de 10 % pentru anul 2006, respectiv o corecție în cuantum total de 14 341 429,92 euro;

— în sectorul ajutoarelor pentru producția de ulei de măsline, Comisia a aplicat corecții forfetare de 10 % și de 15 % pentru anii 2003-2006, ca urmare a unor deficiențe recurente ale controlului privind măslinii, morile și randamentul, respectiv un cuantum total de 83 641 370,78 euro, și

— în sectorul auditului financiar, pentru anul 2005, Comisia a aplicat o corecție punctuală în cuantum de 4 521 536,62 euro ca urmare a nerespectării termenelor de plată; de asemenea, aceasta a aplicat o corecție punctuală pentru depășirea plafoanelor financiare, în cuantum de 6 326 450,77 euro pentru anul 2004 și în cuantum de 233 613,43 euro pentru anul 2005.

Procedura și concluziile părților

22 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 6 februarie 2009, Republica Elenă a introdus prezenta acțiune.

23 Întrucât compunerea camerelor Tribunalului a fost modificată, cauza a fost atribuită Camerei a cincea la 30 septembrie 2010. Un nou judecător raportor a fost desemnat la 15 februarie 2011 și, întrucât acesta a fost repartizat la Camera a doua, cauza a fost atribuită acestei camere.

24 Pe baza raportului judecătorului raportor, Tribunalul (Camera a doua) a hotărât deschiderea procedurii orale și, în cadrul măsurilor de organizare a procedurii prevăzute la articolul 64 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, a adresat părților întrebări în scris. Acestea au răspuns la întrebări în termenele stabilite. Pledoariile părților și răspunsurile acestora la întrebările adresate de Tribunal au fost ascultate în ședința din 5 iunie 2012.

25 Republica Elenă solicită Tribunalului:

— anularea sau modificarea deciziei atacate în conformitate cu cele prezentate în înscrisurile depuse;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

26 Comisia solicită Tribunalului:

— respingerea acțiunii;

— obligarea Republicii Elene la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

1. *Cu privire la întinderea acțiunii*

27 În cererea introductivă, Republica Elenă a invocat, în vederea anulării deciziei atacate, douăsprezece motive. Primele două motive se referă la sectorul procesării citricelor. Al treilea motiv se referă la sectorul bumbacului. Al patrulea, al cincilea și al șaselea motiv se referă la sectorul cărnii de vită și de mânzat. Al șaptelea, al optulea și al nouălea motiv se referă la sectorul uleiului de măsline, iar al zecelea, al unsprezecelea și al doisprezecelea motiv se referă la sectorul auditului financiar.

28 În cadrul ședinței, Republica Elenă a declarat că renunță la al patrulea și la al șaptelea motiv, întemeiate pe necompetența *ratione temporis* a Comisiei și pe o încălcare a principiului securității juridice ca urmare a duratei excesive a procedurii, referitoare la sectorul cărnii de vită și de mânzat și, respectiv, al uleiului de măsline.

29 Aceasta a renunțat de asemenea la al cincilea și la al optulea motiv, întemeiate pe o încălcare a termenului de 24 de luni prevăzut la articolul 7 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1258/1999, referitoare la sectorul cărnii de vită și de mânzat și, respectiv, al uleiului de măsline.

30 Referitor la sectorul auditului financiar, Republica Elenă a renunțat la al doisprezecelea motiv, privind ancheta cu numărul FA/2006/137/GR, întemeiat pe nemotivare. În plus, în ceea ce privește al zecelea motiv, care se referă la ancheta cu numărul FA/2005/70/GR, privind corecțiile în legătură, în primul rând, cu zonele defavorizate, în al doilea rând, cu restructurarea și reconversia podgoriilor și, în al treilea rând, cu plățile complementare în sectorul cărnii de vită și de mânzat, Republica Elenă a declarat că menține motivul menționat numai în ceea ce privește zonele defavorizate.

31 În sfârșit, Republica Elenă a declarat că renunță la capătul de cerere privind modificarea deciziei atacate.

32 Aceste aspecte au fost consemnate în procesul-verbal de ședință.

2. *Cu privire la primul și la al doilea motiv, privind corecțiile aplicate în sectorul „fructe și legume – procesarea citricelor”*

Reglementarea comunitară

33 Regulamentul (CE) nr. 2202/96 al Consiliului din 28 octombrie 1996 de instituire a unui regim de ajutor comunitar pentru producătorii de anumite fructe citrice (JO L 297, p. 49, Ediție specială, 03/vol. 20, p. 79) a pus în aplicare un mecanism de sprijin financiar pentru producători care se bazează în special pe încheierea unor contracte între organizațiile de producători recunoscute sau admise provizoriu, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 2200/96 al Consiliului din 28 octombrie 1996 privind organizarea comună a pieței în sectorul fructelor și legumelor (JO L 297, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 20, p. 29), pe de o parte, și operatorii sau asociațiile ori uniunile de operatori legal constituite, pe de altă parte.

34 Regulamentul (CE) nr. 2111/2003 al Comisiei din 1 decembrie 2003 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului nr. 2202/96 (JO L 317, p. 5, Ediție specială, 03/vol. 51, p. 175) prevede la articolul 7 alineatul (1) litera (f) că contractele cuprind în special prețul care urmează să fie plătit organizației de producători pentru materiile prime, care poate fluctua în funcție de soi și/sau calitate și/sau perioada de livrare și care va fi plătit obligatoriu prin virament bancar sau mandat poștal.

35 Articolul 24 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul nr. 2111/2003 prevede că statele membre iau toate măsurile necesare pentru a verifica registrele organizațiilor de producători și ale întreprinderilor de transformare prevăzute la articolele 25 și 26 din regulament și concordanța lor cu contabilitatea impusă de legislația națională organizațiilor de producători și întreprinderilor de transformare.

36 Articolul 27 din Regulamentul nr. 2111/2003, referitor la controale, prevede:

„(1) În cazul organizațiilor de producători care livrează portocale dulci, mandarine, clementine, satsuma, lămâi, grepfrut și pomelo în vederea transformării, se efectuează controalele următoare, pentru fiecare produs în parte și pentru fiecare an de comercializare:

[…]

(b) controale administrative și contabile cel puțin cu privire la:

(i) 5 % din producătorii acoperiți de contracte, pentru a verifica în special coerența, la nivel de producător, între suprafețe, recolta totală, cantitatea livrată organizației producătorului, cantitatea livrată în vederea transformării, pe de o parte, și, pe de altă parte, plata ajutoarelor prevăzute la articolul 23 și plățile primite;

[…]

(c) controale administrative și contabile, în scopul verificării concordanței dintre cantitățile totale livrate organizației de producători de către producătorii prevăzuți la articolul 15 alineatele (1) și (2), cantitățile totale livrate în vederea transformării, totalitatea certificatelor de livrare prevăzute la articolul 17 alineatul (2), totalitatea cantităților din cererile de ajutor, pe de o parte, și, pe de altă parte, plata ajutoarelor prevăzute la articolul 23, precum și plățile primite de la întreprinderea de transformare;

(2) În cazul întreprinderilor de transformare de portocale dulci, mandarine, clementine, satsuma, lămâi, grepfrut și pomelo, se efectuează următoarele controale în fiecare uzină, pentru fiecare produs și fiecare an de comercializare:

(a) controale administrative și contabile cel puțin cu privire la:

(i) 5 % din loturile primite în cadrul fiecărui tip de contract (de scurtă durată sau multianual), pentru a verifica acoperirea cantităților în cauză de un contract și de certificatele de livrare prevăzute la articolul 17 alineatul (2), identificarea precisă a mijlocului de transport utilizat și respectarea cerințelor minime prevăzute de anexa I;

[…]

(c) controale administrative și contabile, pe baza facturilor eliberate și primite și pe baza datelor contabile, în scopul verificării concordanței dintre cantitatea de produse finite obținute din materii prime primite și cantitățile de produse finite achiziționate cu cantitățile de produse finite vândute;

[…]”

37 Anexa 16 la documentul Comisiei nr. 17933/2000 definește controalele-cheie și controalele auxiliare în sectorul citricelor. În special, anexa în discuție definește șase controale-cheie, printre care figurează și controalele privind păstrarea registrelor în bună ordine și concordanța lor cu contabilitatea impusă de legislația națională organizațiilor de producători și întreprinderilor de transformare.

Raportul de sinteză

38 În cadrul anchetei cu numărul FV/2006/315/GR, serviciile Comisiei au efectuat verificări în Grecia în perioada 3-7 aprilie 2006. În urma unui schimb de scrisori, a avut loc o reuniune bilaterală între Comisie și autoritățile elene la 27 februarie 2007. Prin scrisoarea din 10 ianuarie 2008, Comisia a comunicat concluziile sale autorităților elene. În urma avizului organului de conciliere din 19 iunie 2008, Comisia a comunicat poziția sa finală prin scrisoarea din 21 august 2008.

39 În raportul de sinteză au fost evidențiate anumite deficiențe în controalele administrative și contabile prevăzute la articolul 27 alineatul (1) litera (b) punctul (i) și alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 2111/2003, precum și la articolul 27 alineatul (2) litera (a) punctul (i) și alineatul (2) litera (c) din Regulamentul nr. 2111/2003. În plus, raportul de sinteză menționează că verificările prevăzute la articolul 24 alineatul (1) litera (d) din același regulament nu au fost efectuate în conformitate cu prevederile legislației comunitare în cel puțin un caz. Pe de altă parte, s-a constatat că documentele justificative care trebuiau să însoțească aceste controale lipseau adesea. Deficiențele menționate s-ar fi datorat în principal lipsei unor orientări clare și cunoștințelor limitate în materie de contabilitate ale inspectorilor implicați. Serviciile Comisiei au apreciat că aceste deficiențe priveau aspecte importante ale sistemului de control și că neexecutarea controalelor sau executarea lor insuficientă conducea la un risc ridicat pentru FEOGA. Comisia a constatat că fuseseră identificate deficiențe similare în special în cadrul unei anchete privind procesarea citricelor din 2003.

40 În plus, reiese din constatările serviciilor Comisiei că una din plățile unei întreprinderi de transformare către organizația unui producător a fost efectuată prin cec, în timp ce acest tip de plată trebuie efectuată prin virament bancar sau poștal, iar acest aspect făcuse deja obiectul unor critici din partea Comisiei. De asemenea, reiese din raportul de sinteză că inspectorii care au efectuat controalele nu cunoșteau cerințele comunitare și naționale în acest domeniu.

41 Comisia a considerat că, în conformitate cu orientările definite în documentul nr. VI/5330/97, unele controale-cheie nu fuseseră efectuate în conformitate cu numărul și cu rigoarea prevăzute de regulamentele aplicabile și că, în plus, această deficiență era recurentă. Comisia a constatat că corecția precedentă era de 5 % și a aplicat în speță o cotă de corecție forfetară de 10 % pentru anii 2005 și 2006, perioada avută în vedere fiind cuprinsă între 30 august 2004 și campania 2004/2005 inclusiv.

Aprecierea Tribunalului

42 Republica Elenă invocă un prim motiv, întemeiat pe interpretarea și pe aplicarea eronată a orientărilor Comisiei definite în documentele nr. VI/5330/97 și nr. 17933/2000, și un al doilea motiv, întemeiat pe aprecierea eronată a situației de fapt și pe caracterul disproporționat al corecțiilor.

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe interpretarea și pe aplicarea eronată a documentelor nr. VI/5330/97 și nr. 17933/2000

43 În primul rând, Republica Elenă susține că controalele-cheie au fost efectuate. Potrivit acesteia, printre deficiențele identificate, numai cele privind controlul păstrării dosarelor în bună ordine și al conformității acestora cu controlul contabil constituie un control-cheie. Prin urmare, corecția nu ar fi trebuit să depășească 2 %.

44 Tribunalul constată că, în speță, Comisia a aplicat corecțiile financiare ca urmare, în special, a deficiențelor controalelor administrative și contabile prevăzute la articolele 24 și 27 din Regulamentul nr. 2111/2003.

45 Astfel, *primo*, reiese din raportul de sinteză că aceste deficiențe au fost constatate în special cu privire la verificările prevăzute la articolul 24 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul nr. 2111/2003, referitor la păstrarea registrelor organizațiilor de producători și ale întreprinderilor de transformare și concordanța acestora cu contabilitatea impusă de legislația națională. Trebuie arătat că acest tip de control este definit drept un control-cheie în anexa 16 la documentul nr. 17933/2000, aspect care de altfel nu este contestat de Republica Elenă.

46 *Secundo*, corecțiile forfetare au fost aplicate de asemenea ca urmare a carențelor privind controalele administrative și contabile prevăzute la articolul 27 din Regulamentul nr. 2111/2003. Or, aceste controale constituie de asemenea controale-cheie. Astfel, acestea urmăresc în special să verifice concordanța dintre cantitățile de produse livrate în vederea transformării și plata ajutoarelor, precum și să verifice, pe baza facturilor eliberate și primite și pe baza datelor contabile, concordanța dintre cantitatea de produse finite obținute sau achiziționate și cantitatea de produse finite vândute. Prin urmare, este vorba despre verificări cerute pentru a controla elementele de concordanță pe fond.

47 În consecință, în lumina anexei 2 la documentul nr. VI/5330/97 și a anexei 16 la documentul nr. 17933/2000, Comisia a considerat în mod întemeiat că deficiențele constatate în speță priveau controale-cheie.

48 În ceea ce privește cota de corecție aplicată, Comisia a considerat că deficiențele constatate în unele controale-cheie făcuseră obiectul unei corecții precedente de 5 % și, având în vedere caracterul recurent al acestor deficiențe, a majorat cota corecțiilor forfetare la 10 %.

49 În această privință, trebuie amintit, în lumina orientărilor definite în documentul nr. VI/5530/97, că, în cazul în care nu se pot evalua cu exactitate pierderile suferite de Comunitate, o corecție forfetară poate fi avută în vedere de Comisie (Hotărârea Curții din 24 aprilie 2008, Belgia/Comisia, C-418/06 P, Rep., p. I-3047, punctul 136).

50 În vederea calculării cheltuielilor neeligibile, documentul nr. VI/5330/97 prevede o cotă forfetară de 5 % din cheltuieli atunci când toate controalele-cheie sunt efectuate, însă fără a respecta numărul, frecvența sau rigoarea prevăzute de regulamente, așadar, atunci când se poate concluziona în mod rezonabil că aceste controale nu oferă nivelul așteptat de garantare a legalității cererilor, iar riscul de pierderi pentru FEOGA este semnificativ (a se vedea punctele 14 și 16 de mai sus).

51 Aceasta este într-adevăr situația în speță, din moment ce este vorba despre deficiențe constatate în unele controale-cheie, care nu au fost efectuate în conformitate cu rigoarea prevăzută de regulamente, și nu este vorba numai despre omisiunea unor controale auxiliare.

52 În consecință, Republica Elenă susține în mod eronat că în speță ar fi trebuit să se aplice cota de 2 %. Prin urmare, obiecția întemeiată pe interpretarea și pe aplicarea eronată a orientărilor Comisiei definite în documentele nr. VI/5330/97 și nr. 17933/2000 nu poate fi reținută sub acest aspect.

53 În al doilea rând, Republica Elenă susține că dublarea cotei de corecție este lipsită de temei juridic și contestă caracterul recurent al deficiențelor constatate.

54 *Primo*, Republica Elenă susține că niciun text normativ nu prevede noțiunea „încălcări repetate”, care ar fi fost introdusă pentru prima dată în documentul AGRI/60637/2006, care nu se aplică exercițiilor 2005/2006.

55 Această argumentație nu poate fi reținută.

56 Astfel, trebuie amintit că articolul 7 alineatul (4) al patrulea paragraf din Regulamentul nr. 1258/1999 și articolul 31 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1290/2005 (a se vedea punctele 3 și 6 de mai sus) prevăd că, în cadrul evaluării sumei care urmează să fie exclusă ca urmare a constatării unor nereguli, Comisia trebuie să ia în considerare gravitatea încălcării săvârșite.

57 În acest context, recurența neregulilor în discuție poate fi considerată, prin urmare, drept un factor agravant care poate să justifice majorarea corecției financiare aplicate. În această privință, majorarea în discuție poate fi considerată drept un act care se situează în cadrul stabilirii cotei globale de corecție care trebuie suportată de Republica Elenă (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții din 21 ianuarie 1999, Germania/Comisia, C-54/95, Rec., p. I-35, punctul 13).

58 Așadar, obiecția potrivit căreia luarea în considerare a recurenței deficiențelor constatate nu are un temei legal adecvat în dispozițiile normative aplicabile trebuie respinsă.

59 În plus, normele pe care Comisia le-a stabilit în orientările sale, și anume în documentele nr. VI/5330/97, AGRI/61495/2002 și AGRI/60637/2006, sunt de natură să reglementeze consecințele constatării unei recurențe a neregulilor identificate.

60 Afirmația Republicii Elene potrivit căreia „încălcările repetate”, ca circumstanță agravantă, ar fi fost stabilite prima dată în documentul AGRI/60637/2006 este eronată. Astfel, pe de o parte, anexa 2 la documentul nr. VI/5330/97 prevede că „[î]ncălcarea devine mai gravă dacă un stat membru omite să își îmbunătățească controalele, deși Comisia i-a notificat deja îmbunătățirile necesare”. Pe de altă parte, documentul AGRI/61495/2002, la care Republica Elenă face trimitere în cererea introductivă, se referă la examinarea de către Comisie, în cadrul închiderii conturilor secțiunii «Garantare» a FEOGA, a cazurilor de recurență a insuficienței sistemelor de control și urmărește să precizeze principiul recurenței menționat în documentul nr. VI/5330/97. Acesta prevede în esență că, dacă persistă aceleași deficiențe, este posibilă o majorare a cotei de corecție forfetară aplicată la corecția precedentă și că, în cazul unei corecții precedente de 5 %, este aplicată o cotă de 10 % pentru noua perioadă avută în vedere (a se vedea punctul 18 de mai sus).

61 Prin urmare, obiecția întemeiată pe lipsa temeiului legal pentru majorarea corecției în caz de recurență a neregulilor constatate trebuie respinsă.

62 *Secundo*, Republica Elenă susține că, pentru a constata o deficiență repetată, este necesar să se constate exact aceleași deficiențe ca în trecut. Potrivit Republicii Elene, nu aceasta este situația în speță, întrucât sistemul s-a îmbunătățit în ansamblu, iar o corecție nu poate fi majorată dacă anumite motive ale corecției respective au dispărut.

63 În această privință, este necesar să se arate că, pentru a concluziona că deficiențele constatate sunt recurente, Comisia a făcut trimitere în special la ancheta FV/302/2003 privind regimul procesării citricelor (anexa 4 la cererea introductivă), care a condus la pronunțarea Hotărârii Tribunalului din 11 iunie 2009 (Grecia/Comisia, T-33/07, nepublicată în Repertoriu, punctele 56-58). În cadrul anchetei FV/302/2003, au fost constatate deficiențe între altele cu privire la controalele administrative și contabile, în special în ceea ce privește verificarea concordanței între datele din registrele organizațiilor de producători și ale întreprinderilor de transformare și monitorizarea contabilă impusă de legislația națională, ca urmare în special a lipsei unor instrucțiuni din partea Opekepe (Agenția elenă de plată și de control al ajutoarelor comunitare de orientare și de garantare) către prefecturi (nomos) și a lipsei de experiență a personalului care participă la controale (a se vedea documentul Comisiei din 4 martie 2003 privind concluziile anchetei FV/302/2003, în special punctul 8, precum și Hotărârea Grecia/Comisia, citată anterior, punctul 58).

64 Or, aceste deficiențe constatate în cadrul anchetei FV/302/2003 și cele constatate în speță sunt similare, astfel cum reiese din raportul de sinteză (a se vedea punctul 39 de mai sus) și cum a constatat organul de conciliere.

65 În plus, după cum au constatat serviciile Comisiei, deficiențele identificate în controalele administrative și contabile se referă la aspecte importante ale sistemului de control, iar neexecutarea lor sau executarea lor insuficientă conduc la un risc ridicat pentru FEOGA (a se vedea punctul 39 de mai sus). Prin urmare, aceste deficiențe au fost determinante pentru aplicarea cotei de corecție care face obiectul majorării (a se vedea în acest sens Hotărârea Tribunalului din 28 septembrie 2011, Grecia/Comisia, T-352/05, nepublicată în Repertoriu, punctul 327).

66 Rezultă că deficiențele sunt similare, se referă la același sector (citrice), sunt imputabile aceluiași stat membru și au fost considerate determinante pentru aplicarea cotei de corecție care face obiectul majorării. Prin urmare, Comisia a constatat fără să săvârșească o eroare caracterul recurent al acestor carențe.

67 În măsura în care Republica Elenă se întemeiază pe rezultatele anchetei FV/2004/312, privind schema de ajutor pentru prelucrarea tomatelor, pentru a contesta recurența, trebuie arătat că, după cum subliniază Comisia și astfel cum reiese din raportul de sinteză care rezumă poziția Comisiei anterioară procedurii de conciliere, recurența amintită nu se întemeiază pe rezultatele anchetei menționate, ci pe rezultatele anchetei FV/302/2003, privind procesarea citricelor.

68 Prin urmare, argumentul Republicii Elene potrivit căruia nu ar exista deficiențe recurente trebuie în speță să fie respins.

69 Mai mult, argumentul întemeiat pe faptul că existența unor îmbunătățiri ar împiedica constatarea recurenței trebuie de asemenea să fie respins. Astfel, Republica Elenă afirmă în termeni generali că sistemul s-a îmbunătățit, fără să dovedească faptul că aceste îmbunătățiri priveau în mod concret deficiențele determinante în discuție în speță. În plus, Republica Elenă citează concluziile serviciilor Comisiei, stabilite în cadrul anchetei FV/2004/312, privind prelucrarea tomatelor, care nu este relevantă în speță (a se vedea punctul 67 de mai sus).

70 Prin urmare, argumentele potrivit cărora corecțiile financiare nu puteau fi majorate în speță trebuie respinse.

71 *Tertio*, Republica Elenă susține că majorarea corecției nu se poate face în mod automat și trebuie să fie motivată, ceea ce nu ar fi valabil în speță.

72 Cu privire la admisibilitatea acestui argument, Tribunalul arată că acesta a fost invocat la punctul 18 din cererea introductivă și că, prin urmare, este admisibil, contrar celor susținute de Comisie în memoriul în duplică.

73 Cu privire la temeinicia acestuia, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, în contextul particular al elaborării deciziilor referitoare la închiderea conturilor, motivarea unei decizii trebuie să fie considerată suficientă dacă statul destinatar a fost asociat îndeaproape la procesul de elaborare a acestei decizii și cunoștea motivele pentru care Comisia considera că suma în litigiu nu trebuia să fie suportată de FEOGA (a se vedea în special Hotărârea Curții din 20 septembrie 2001, Belgia/Comisia, C-263/98, Rec., p. I-6063, punctul 98, Hotărârea Curții din 9 septembrie 2004, Grecia/Comisia, C-332/01, Rec., p. I-7699, punctul 67, și Hotărârea Tribunalului din 30 septembrie 2009, Țările de Jos/Comisia, T-55/07, nepublicată în Repertoriu, punctul 125).

74 În speță, din elementele dosarului reiese că Republica Elenă a fost asociată la procesul de elaborare a deciziei atacate și că problema recurenței deficiențelor în discuție a fost menționată în cadrul procedurii de conciliere, în special în scrisoarea Comisiei din 10 ianuarie 2008, în procesul-verbal al reuniunii din 4 aprilie 2007, în avizul organului de conciliere și în raportul de sinteză. Din elementele dosarului reiese de asemenea că Republica Elenă cunoștea elementele care au motivat majorarea în

discuție și în special neregulile care fac obiectul corecțiilor, decizia de corecție financiară precedentă, cota de corecție precedentă și majorarea aplicată, precum și existența unui risc sporit de pierdere financiară pentru FEOGA.

75 Prin urmare, argumentul întemeiat pe nemotivarea majorării corecțiilor trebuie de asemenea respins și, în consecință, primul motiv, în ansamblul său.

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe aprecierea eronată a situației de fapt și pe caracterul disproporționat al corecțiilor aplicate

76 În primul rând, Republica Elenă susține că controalele administrative și contabile prevăzute la articolele 24 și 27 din Regulamentul nr. 2111/2003 au fost efectuate potrivit unor cote superioare celor prevăzute de textele menționate, chiar dacă trasabilitatea acestora nu este stabilită.

77 Tribunalul amintește că FEOGA nu finanțează decât intervențiile efectuate în conformitate cu dispozițiile comunitare în cadrul organizării comune a piețelor agricole (Hotărârea Curții din 6 martie 2001, Țările de Jos/Comisia, C-278/98, Rec., p. I-1501, punctul 38, Hotărârea Curții din 24 februarie 2005, Grecia/Comisia, C-300/02, Rec., p. I-1341, punctul 32, și Hotărârea Tribunalului din 14 februarie 2008, Spania/Comisia, T-266/04, nepublicată în Repertoriu, punctul 97).

78 În plus, în ceea ce privește normele privind sarcina probei în domeniul închiderii conturilor, trebuie amintit că sarcina care revine Comisiei în scopul dovedirii existenței unei încălcări a normelor organizării comune a piețelor agricole nu este aceea de a demonstra în mod exhaustiv insuficiența controalelor efectuate de administrațiile naționale sau incorectitudinea cifrelor transmise de acestea, ci de a prezenta un element de probă cu privire la îndoiala serioasă și rezonabilă pe care o are față de aceste controale sau cifre. Această ușurare a sarcinii probei în favoarea Comisiei se explică prin faptul că statul membru este cel care se află în poziția cea mai potrivită pentru a obține și pentru a verifica datele necesare închiderii conturilor FEOGA și care trebuie, prin urmare, să prezinte dovada cea mai detaliată și mai completă a realității controalelor sale sau a cifrelor sale și, dacă este cazul, a inexactității afirmațiilor Comisiei (Hotărârea Curții din 11 ianuarie 2001, Grecia/Comisia, C-247/98, Rec., p. I-1, punctele 7-9, și Hotărârea Curții din 19 iunie 2003, Spania/Comisia, C-329/00, Rec., p. I-6103, punctul 68).

79 În speță, din elementele dosarului și în special din procesul-verbal al reuniunii bilaterale reiese că deficiențele în controalele administrative și contabile constatate în speță nu au fost contrazise de elemente de probă documentate care să susțină argumentele Republicii Elene.

80 Rezultă de asemenea din avizul organului de conciliere că explicațiile furnizate de Republica Elenă, potrivit căreia aceste controale au fost efectuate, însă erau documentate necorespunzător, nu sunt susținute de dovezi concrete. Republica Elenă însăși recunoaște că trasabilitatea controalelor nu este evidentă. Aceasta recunoaște de asemenea deficiențele referitoare la obligația de investigare privind controalele contabile.

81 În plus, Republica Elenă subliniază că a adoptat noi reglementări în anul 2006 pentru a remedia deficiențele constatate.

82 Cu toate acestea, este suficient să se constate că un astfel de argument nu poate să suplinească insuficiența controalelor constatată pentru anii anteriori în discuție în speță.

83 Prin urmare, nu s-a stabilit că constatările Comisiei privind deficiențele identificate în materie de controale administrative și contabile sunt eronate și că corecțiile nu sunt justificate în această privință.

84 În al doilea rând, Republica Elenă susține că plata prin cec constituie un caz izolat și că corecția forfetară de 10 % este disproporționată.

85 În speță, având în vedere constatările efectuate în materia controalelor administrative și contabile examinate anterior, este suficient să se arate că constatarea unei plăți prin cec nu a reprezentat singurul temei pentru corecțiile în speță.

86 Așadar, argumentele Republicii Elene care urmăresc să stabilească caracterul disproporționat al corecției aplicate ca urmare a plății prin cec trebuie să fie respinse.

87 În consecință, al doilea motiv trebuie respins în ansamblul său.

88 Din tot ceea ce precedă rezultă că Republica Elenă nu a prezentat niciun argument de natură să pună în discuție legalitatea deciziei atacate în măsura în care aceasta aplică corecțiile forfetare de 10 % în privința sectorului procesării citricelor.

3. *Cu privire la al treilea motiv, privind corecțiile aplicate în sectorul bumbacului*

Reglementarea comunitară

89 Ajutorul pentru producția de bumbac este reglementat în special prin Regulamentul (CE) nr. 1051/2001 al Consiliului din 22 mai 2001 privind ajutorul pentru producția de bumbac (JO L 148, p. 3), care abrogă Regulamentul (CE) nr. 1554/95 al Consiliului din 29 iunie 1995 privind regulile generale ale schemei de ajutor pentru bumbac și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 2169/81 (JO L 148, p. 48). În conformitate cu articolul 23, Regulamentul nr. 1051/2001 intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*, și anume la 1 iunie 2001, și se aplică de la 1 septembrie 2001.

90 În temeiul articolului 1 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1051/2001, anul de comercializare este cuprins între 1 septembrie și 31 august.

91 Articolul 11 litera (d) și articolul 12 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul nr. 1051/2001 prevede că, pentru a beneficia de ajutorul pentru producția de bumbac, întreprinderile de egrenare trebuie să dovedească faptul că bumbacul a făcut obiectul declarației privind suprafețele, prevăzută la articolul 16 alineatul (2) din regulamentul menționat.

92 Articolul 16 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1051/2001 prevede că statele membre producătoare instituie un sistem de declarare a suprafețelor însămânțate, în special pentru a asigura verosimilitatea originii bumbacului care face obiectul cererilor de ajutor.

93 În scopul luării în considerare a obiectivelor legate de mediul înconjurător, statele membre stabilesc și adoptă măsurile de mediu pe care le consideră adecvate în privința utilizării terenurilor agricole pentru cultivarea bumbacului [considerentul (13) al Regulamentului nr. 1051/2001]. Astfel, articolul 17 din Regulamentul nr. 1051/2001 prevede:

„(1) Statele membre stabilesc pentru sectorul bumbacului:

— acțiunile în vederea îmbunătățirii mediului înconjurător și în special tehnicile de cultivare care pot să reducă influențele negative asupra mediului;

— programele de cercetare în vederea dezvoltării unor metode de cultivare mai compatibile cu mediul înconjurător;

— mijloacele de difuzare, în rândul producătorilor, a rezultatelor acestor cercetări și a efectelor benefice ale tehnicilor în cauză.

(2) Statele membre adoptă măsurile privind mediul înconjurător pe care le consideră adecvate, luând în considerare situația specifică a suprafețelor agricole utilizate pentru producția de bumbac. În plus, statele membre adoptă măsurile necesare pentru a le aminti producătorilor necesitatea respectării legislației privind mediul.

(3) Statele membre limitează, după caz, suprafețele eligibile la ajutorul pentru bumbac neegrenat, pe baza unor criterii obiective pe care le stabilesc în ceea ce privește:

— economia agricolă a regiunilor pentru care este importantă producția de bumbac;

— starea pedoclimatică a suprafețelor în discuție;

— gestionarea apelor de irigație;

— rotațiile și tehnicile de cultură care pot să îmbunătățească mediul.

(4) Până la 31 decembrie 2004, Republica Elenă și Regatul Spaniei transmit Comisiei un raport privind situația mediului în sectorul bumbacului și efectele acțiunilor naționale adoptate în conformitate cu alineatele (1)-(3)”. [traducere neoficială]

94 Regulamentul (CE) nr. 1591/2001 al Comisiei din 2 august 2001 de stabilire a normelor de punere în aplicare a schemei de ajutor pentru bumbac (JO L 210, p. 10) abrogă Regulamentul (CEE) nr. 1201/89 al Comisiei din 3 mai 1989 de stabilire a normelor de punere în aplicare a schemei de ajutor pentru bumbac (JO L 123, p. 23) și, în conformitate cu articolul 19, se aplică de la 1 septembrie 2001.

95 Articolul 9 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1591/2001, care privește declararea suprafețelor însămânțate, prevede:

„În vederea declarării suprafețelor însămânțate cu bumbac, toți cultivatorii de bumbac din cadrul Comunității depun, pentru anul de comercializare următor, înainte de termenul limită stabilit de statul membru, formularul de cerere de ajutor pentru suprafețe prevăzut în cadrul sistemului integrat de gestiune și control. Parcela sau parcelele agricole în cauză sunt identificate în conformitate cu sistemul de identificare a parcelelor agricole prevăzut în sistemul integrat de gestiune și control. După caz, cultivatorii depun, până la data stabilită de statul membru, dar nu mai târziu de data de 31 mai anterioară anului de comercializare respectiv, o declarație corectată pentru a lua în considerare suprafața reală însămânțată cu bumbac”. [traducere neoficială]

96 Articolul 17 din Regulamentul nr. 1591/2001 prevede că, pentru anul de comercializare 2001/2002, declarațiile privind suprafețele prevăzute la articolul 8 din Regulamentul nr. 1201/89 depuse înainte de 1 septembrie 2001 se consideră echivalente cu declarațiile privind suprafețele prevăzute la articolul 9 din Regulamentul nr. 1591/2001.

97 Articolul 13 din Regulamentul nr. 1591/2001, referitor la controale, în versiunea sa aplicabilă între 1 septembrie 2001 și 23 august 2002, prevede:

„(1) Organismul desemnat în acest scop de statul membru producător verifică:

(a) corectitudinea declarațiilor referitoare la suprafețele însămânțate cu bumbac, prin intermediul unui control la fața locului pentru cel puțin 5 % din declarații;

[…]

(f) prin controale încrucișate, corespondența între parcelele agricole menționate în contracte și cele declarate de cultivatori în declarațiile acestora privind suprafețele însămânțate cu bumbac.

(2) În cazul în care se constată nereguli referitoare la declarațiile privind suprafețele prevăzute la articolul 9, sub rezerva aplicării sancțiunilor prevăzute la articolul 14 alineatul (1), ajutorul se acordă pentru cantitatea de bumbac pentru care sunt îndeplinite toate celelalte condiții.

(3) În cazul în care mai multe organisme sunt responsabile pentru regimul de control, statul membru stabilește un sistem de coordonare în acest scop". [traducere neoficială]

98 Regulamentul (CE) nr. 1486/2002 al Comisiei din 19 august 2002 de modificare a Regulamentului nr. 1591/2001 (JO L 223, p. 3), aplicabil de la 23 august 2002, înlocuiește dispoziția de la articolul 13 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 1591/2001 cu următoarea prevedere:

„corectitudinea declarațiilor referitoare la suprafețele însămânțate cu bumbac, prin intermediul unui control la fața locului pentru cel puțin 5 % din declarații; acesta trebuie efectuat cel târziu la 15 noiembrie în anul de comercializare respectiv". [traducere neoficială]

Raportul de sinteză

99 În cadrul anchetelor cu numerele OT/2003/01/GR și OT/2003/03/GR, Comisia a efectuat verificări în Grecia, în perioadele 31 martie-4 aprilie 2003 și, respectiv, 20 octombrie-24 octombrie 2003, cu privire la ajutoarele pentru producția de bumbac pentru anii de comercializare 2001/2002 și 2002/2003. În urma unui schimb de scrisori, la 8 decembrie 2005 a avut loc o reuniune bilaterală între Comisie și autoritățile elene. Prin scrisoarea din 3 iulie 2007, Comisia a comunicat concluziile sale autorităților elene. În urma avizului din 21 ianuarie 2008 al organului de conciliere, Comisia a comunicat poziția sa finală prin scrisoarea din 6 august 2008.

100 În plus față de constatările privind depășirea producției eligibile, serviciile Comisiei au raportat deficiențe în privința controalelor, rezumate în raportul de sinteză.

101 În primul rând, în ceea ce privește sistemul integrat de gestiune și control (denumit în continuare „SIGC"), serviciile Comisiei au considerat că, deși declarațiile privind suprafețele însămânțate cu bumbac erau incluse în declarația privind suprafețele SIGC, compatibilitatea celor două sisteme nu era asigurată suficient, după cum se constatase deja pentru anii 1997/98-2000/2001. În special:

— au fost evidențiate neconcordanțe între diferitele documente (contracte agricultori-egrenori, declarații SIGC ale suprafețelor de bumbac) care în mod evident nu fuseseră identificate de autoritățile elene și care puneau la îndoială eficiența controalelor încrucișate și, în consecință, însăși fiabilitatea informațiilor utilizate de egrenori pentru a verifica faptul că bumbacul livrat făcea obiectul unei declarații privind suprafețele;

— comunicarea între serviciile responsabile pentru baza de date a SIGC și cele responsabile de ajutorul pentru producția de bumbac a fost considerată în mod clar insuficientă; astfel, serviciile Opekepe nu dispuneau decât de informațiile referitoare la bumbac în declarațiile privind suprafețele, ceea ce nu permitea să se acopere riscul declarării unor suprafețe însămânțate cu bumbac mai reduse; de asemenea, serviciile responsabile pentru SIGC nu au comunicat nicio anomalie serviciilor responsabile pentru bumbac în anii 2001/2002 și 2002/2003, în timp ce teledetecția arăta suprafețe nedeclarate sau declarate necorespunzător.

102 În al doilea rând, în ceea ce privește controlul măsurilor de mediu, raportul de sinteză subliniază că reforma schemei de ajutor pentru producția de bumbac din anul 2001 a introdus măsuri de mediu ale căror natură și mecanism de control și de sancționare trebuiau să fie definite de statul membru. S-a

constatat că Republica Elenă instituise printre aceste măsuri, limitarea suprafeței de producție, stabilirea unui randament maxim și respectarea unui cod de bune practici, inclusiv rotația obligatorie a culturilor.

103 Serviciile Comisiei au pus în discuție lipsa unui mecanism de control al acestor măsuri de mediu și neaplicarea unor măsuri de sancționare. În special, controlul administrativ privind nedepășirea randamentului maxim stabilit pentru fiecare producător a fost considerat insuficient. De asemenea, controalele la fața locului privind suprafețele, realizate după ultima recoltă și, prin urmare, prea târziu pentru a verifica verosimilitatea randamentului declarat, ar fi trebuit să fie orientate către detectarea suprafețelor de bumbac nedeclarate și către controlul respectării codului de bune practici. De exemplu, au fost controlate numai suprafețele declarate ca fiind însămânțate cu bumbac, ceea ce nu a permis detectarea parcelelor cultivate cu bumbac declarate ca fiind însămânțate cu grâu sau cu altă cultură. În sfârșit, s-a arătat că nu fusese efectuat niciun control privind respectarea codului de bune practici.

104 În cadrul avizului emis la 21 ianuarie 2008, organul de conciliere a invitat Comisia să se asigure că, luând în considerare data intrării în vigoare a condițiilor de mediu în cadrul acestei scheme de ajutor, conformitatea cu dispozițiile menționate putea fi invocată drept un criteriu obligatoriu din punct de vedere juridic în vederea acordării ajutorului comunitar pentru bumbacul cultivat în anul de comercializare 2001/2002.

105 În scrisoarea din 6 august 2008, serviciile Comisiei au comunicat poziția lor finală, în care era menținută corecția propusă. Acestea au subliniat că data de 1 septembrie era data de începere a anului de comercializare, ceea ce nu înseamnă că măsurile de control al suprafețelor (și în special al restricțiilor de mediu) ar fi facultative în primul an, întrucât toate criteriile de eligibilitate specifice operațiunilor de precomercializare trebuie să fie controlate înainte de începerea comercializării. Acestea au subliniat de asemenea că conținutul discuțiilor privind reforma în domeniul bumbacului era cunoscut anterior datei de 1 iunie 2001 și că autoritățile elene au optat în mod deliberat să aplice din primul an articolul 17 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1051/2001, prin adoptarea, în luna februarie 2001, a unei decizii ministeriale care prevede în special o rotație obligatorie și o reducere a suprafețelor însămânțate cu bumbac, însă care nu a determinat niciun control la nivelul agricultorilor.

106 În al treilea rând, referitor la controalele la fața locului privind suprafețele, serviciile Comisiei au considerat, *primo*, că, pentru anul 2001/2002, selecția exploatațiilor care urmau să fie controlate în vederea acordării ajutorului pentru producția de bumbac nu era întemeiată pe nicio analiză de risc, metoda selecției aleatorii fiind neadaptată riscurilor legate de acest an (detectarea suprafețelor cultivate cu bumbac nedeclarate, detectarea încălcărilor bunelor practici agricole). Deși procedura de selecție pare să fi fost modificată pentru anul 2002/2003, această procedură a fost apreciată insuficientă, întrucât lua în considerare elemente de risc nelegate de bumbac (selecția SIGC) și nu permitea să fie luate în considerare în mod suficient producțiile atipice constatate în cursul anului. În consecință, s-a considerat că modificările aduse selecției nu au permis ca mecanismul să se îmbunătățească suficient pentru a acoperi riscurile legate de declararea unor suprafețe mai reduse.

107 *Secundo*, s-a considerat că realizarea unor controale la fața locului era tardivă și nu permitea să se stabilească limitele numeroaselor parcele mici cultivate cu bumbac identificate adeseori numai prin schimbarea varietăților de bumbac în cazul cărora diferențele se observă la nivelul frunzelor și al fructelor, în timp ce măsurarea suprafeței cultivate nu se poate face la un nivel satisfăcător din punctul de vedere al calității decât dacă cultura se află încă pe câmp, în conformitate cu normele stabilite în cadrul SIGC. În plus, autoritățile elene au furnizat informații privind datele de realizare a controalelor la fața locului abia la 22 ianuarie 2008, ca urmare a invitației organului de conciliere, iar din acestea nu rezultă, potrivit serviciilor Comisiei, nicio indicație fiabilă privind proporția controalelor tardive, un număr mare de date (cel puțin șaisprezece cazuri) fiind neverosimile. În plus, pe lângă aceste inadvertențe, pare să fie confirmată existența unor controale tardive (după luna ianuarie) pentru cinci prefecturi în anul 2001/2002 și pentru șapte prefecturi în anul 2002.

108 *Tertio*, s-a mai constatat că, în anul 2001/2002, instrucțiunile adresate controlorilor nu prevedeau nicio oficializare a măsurătorilor și nicio trasabilitate a toleranțelor tehnice acceptate și că acest aspect a fost îmbunătățit numai în anul 2002/2003, când Opekepe a început să efectueze controale la fața locului.

Aprecierea Tribunalului

109 În ceea ce privește sectorul bumbacului, Republica Elenă invocă un motiv întemeiat pe caracterul nejustificat și disproporționat al corecției forfetare de 5 % aplicate în exercițiile financiare 2002 și 2003 și pe o apreciere eronată a situației de fapt.

110 Acest motiv este împărțit în cinci aspecte. Primul și al doilea aspect sunt întemeiate pe caracterul disproporționat al corecției financiare, iar al treilea, al patrulea și al cincilea aspect sunt întemeiate pe caracterul pretins eronat al constatărilor Comisiei privind deficiențele SIGC, măsurile de mediu și, respectiv, controalele la fața locului ale suprafețelor.

111 Tribunalul va examina al treilea, al patrulea și al cincilea aspect înainte de a examina primele două aspecte ale prezentului motiv.

Cu privire la al treilea aspect, întemeiat pe caracterul pretins eronat al constatărilor Comisiei privind deficiențele SIGC

112 Republica Elenă contestă constatările Comisiei privind deficiențele SIGC și susține eficiența controalelor încrucișate. Aceasta descrie procedura prin care producătorii declară către SIGC suprafețele cultivate și subliniază că ajutorul pentru bumbac nu este legat de suprafață, ci este plătit în funcție de cantitatea de bumbac livrată de producători întreprinderii de egrenare, care este controlată. Republica Elenă mai arată că faptul că SIGC prezenta unele deficiențe, explicate în scrisoarea sa din 26 noiembrie 2004 transmisă Comisiei, nu ar fi influențat în niciun fel regularitatea plăților către beneficiari.

113 Tribunalul amintește că armonizarea schemei de ajutor pentru producția de bumbac cu SIGC a fost instituită prin Regulamentul nr. 1201/89 astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1740/97 al Comisiei din 5 septembrie 1997 (JO L 244, p. 1), în scopul de a îmbunătăți gestionarea și controlul schemei de ajutor pentru bumbac și de a evita riscul dublei plăți pentru aceleași suprafețe. În considerentul (9) al Regulamentului nr. 1591/2001, care a abrogat Regulamentul nr. 1201/89, se arată de asemenea că, în vederea asigurării că bumbacul care face obiectul cererii de ajutoare este de origine adecvată, trebuie să existe posibilitatea de identificare a suprafețelor cultivate cu bumbac prin intermediul sistemului de identificare a parcelelor agricole, prevăzut de Regulamentul (CEE) nr. 3508/92 al Consiliului din 27 noiembrie 1992 de stabilire a unui SIGC pentru anumite scheme de ajutoare comunitare (JO L 355, p. 1). Acest lucru presupune că cele două sisteme comunică și permit schimbul de date, în special prin controale încrucișate prevăzute la articolul 13 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul nr. 1591/2001 (a se vedea punctul 97 de mai sus).

114 Potrivit jurisprudenței, statul membru împotriva căruia Comisia a justificat decizia sa de constatare a lipsei sau a deficiențelor în controalele efectuate în cadrul aplicării normelor de funcționare a FEOGA secțiunea «Garantare» nu poate să infirme constatările Comisiei fără a susține propriile afirmații prin elemente care dovedesc existența unui sistem fiabil și operațional de control. În cazul în care acest stat membru nu reușește să demonstreze inexactitatea constatărilor Comisiei, acestea constituie elemente care ar putea provoca îndoieli serioase cu privire la punerea în aplicare a unui ansamblu adecvat și eficient de măsuri de supraveghere și de control (Hotărârea Curții din 13 iulie 2000, Grecia/Comisia, C-46/97, Rec., p. I-5719, punctul 58).

115 În speță, Republica Elenă nu contestă în mod detaliat deficiențele constatate în sistemul de control în discuție. Aceasta se limitează să afirme că insuficiențele SIGC nu au influențat regularitatea plăților către beneficiari și că controalele pe care le-a efectuat erau suficiente, întrucât priveau cantitățile de bumbac livrate de producători întreprinderii de egrenare și randamentele.

116 Existența unor astfel de controale nu este însă suficientă pentru a acoperi deficiențele prezentate în raportul de sinteză (a se vedea punctul 101 de mai sus). În această privință, trebuie amintit că, atunci când un regulament stabilește măsuri specifice de control, statele membre sunt obligate să le aplice fără a fi necesară aprecierea temeiniciei afirmației acestora conform căreia un sistem de control diferit ar fi mai eficient (Hotărârea Curții din 21 martie 2002, Spania/Comisia, C-130/99, Rec., p. I-3005, punctul 87).

117 Pe de altă parte, în ceea ce privește deficiențele identificate în controlul parcelelor, Republica Elenă face trimitere la scrisoarea din 26 noiembrie 2004 transmisă Comisiei. În această scrisoare, Republica Elenă arată în special că deficiențele menționate se explică prin erori de retranscriere a suprafețelor la introducerea rezultatelor controalelor la fața locului în fișierul recapitulativ al controalelor care a fost utilizat ulterior pentru actualizarea fișierului informatizat al controalelor la fața locului (punctul 27 din scrisoarea din 26 noiembrie 2004).

118 Prin urmare, trebuie să se constate că Republica Elenă prezintă astfel motivele erorilor constatate, fără să demonstreze însă caracterul eronat al constatărilor Comisiei și fără să reușească să elimine îndoielile existente privind eficiența sistemului de control.

119 În sfârșit, Republica Elenă susține că „exactitatea declarației privind suprafața” a devenit un criteriu de eligibilitate odată cu intrarea în vigoare a Regulamentului nr. 1486/2002, aplicabil din anul de comercializare 2002/2003, care ar fi, prin urmare, inaplicabil în speță.

120 În această privință, Tribunalul arată că declarația privind suprafața însămânțată cu bumbac era prevăzută la articolul 9 din Regulamentul nr. 1591/2001 (a se vedea punctul 95 de mai sus) anterior modificării regulamentului menționat prin Regulamentul nr. 1486/2002 și că de altfel era deja prevăzută la articolul 8 din Regulamentul nr. 1201/89, modificat prin Regulamentul nr. 1740/97 (a se vedea punctul 96 de mai sus). În mod similar, controlul exactității declarațiilor privind suprafețele însămânțate cu bumbac printr-un control la fața locului care vizează cel puțin 5 % din declarații era de asemenea prevăzut la articolul 13 din Regulamentul nr. 1591/2001 (a se vedea punctul 97 de mai sus) anterior modificării regulamentului menționat prin Regulamentul nr. 1486/2002 și, anterior acestuia, la articolul 12 din Regulamentul nr. 1201/89. Modificarea adusă în această privință prin Regulamentul nr. 1486/2002 constă numai în precizarea că acest control la fața locului trebuie efectuat cel târziu la 15 noiembrie în anul de comercializare respectiv (a se vedea punctul 98 de mai sus).

121 În consecință, acest argument este nefondat.

122 Al treilea aspect al prezentului motiv trebuie, prin urmare, să fie respins.

Cu privire la al patrulea aspect, întemeiat pe caracterul pretins eronat al constatărilor Comisiei privind măsurile de mediu

123 Trebuie amintit că reforma schemei de ajutor pentru producția de bumbac din anul 2001 a introdus pentru statele membre, prin intermediul articolului 17 din Regulamentul nr. 1051/2001, obligația de a adopta măsurile de mediu pe care le consideră adecvate (a se vedea punctul 93 de mai sus). În temeiul acestor măsuri, Republica Elenă a impus limitarea suprafeței de producție, stabilirea unui randament

maxim și respectarea unui cod de bune practici, care include rotația obligatorie a culturilor. Aceste măsuri reies din ypourgikes apofaseis (ordinele ministeriale) din 28 februarie 2001 și din 4 și din 10 mai 2001, adoptate după un dialog extins cu producătorii, astfel cum subliniază Republica Elenă.

124 Mai întâi, Republica Elenă susține că rezultatele controalelor nu puteau fi identificate imediat, din moment ce măsurile de mediu au fost adoptate în anul 2001.

125 În speță, Tribunalul arată că, prin aplicarea corecției forfetare de 5 % în temeiul insuficienței controalelor privind condițiile de mediu, Comisia nu pune în discuție eficiența sau temeinicia măsurilor de mediu adoptate, ci inexistența unui control al respectării acestora după adoptarea lor. Prin urmare, argumentarea Republicii Elene potrivit căreia eficiența măsurilor de mediu adoptate ar necesita timp este lipsită de relevanță în speță.

126 În continuare, Republica Elenă susține că controlul respectării măsurilor de mediu s-a efectuat în mod corespunzător.

127 Tribunalul arată însă că această afirmație nu este susținută de elementele dosarului.

128 Astfel, în ceea ce privește, în primul rând, controlul randamentelor, Republica Elenă a precizat că s-au efectuat controale prin teledetecție pentru a verifica randamentele în zonele în care au fost observate depășiri. Cu toate acestea, reiese din raportul de sinteză că pentru anul 2001/2002 nu a fost furnizată nicio dată și că pentru anul 2002/2003, datele furnizate demonstrează că au fost controlate numai 7,5 % din cazurile de randamente atipice. În plus, Republica Elenă a făcut trimitere la metoda mediei randamentelor pentru cei trei ani anteriori și la controlul randamentelor pe pogoane. Aceste argumente nu demonstrează însă existența unor controale care permit să se verifice individual dacă beneficiarii și-au îndeplinit obligațiile impuse prin măsurile menționate. După cum subliniază Comisia, ajutoarele au putut fi acordate, prin urmare, unor producători care nu au respectat în mod necesar măsurile de mediu.

129 În mod similar, atunci când menționează, în al doilea rând, reducerea suprafețelor cultivate cu bumbac, Republica Elenă nu dovedește existența unui control individualizat în această privință.

130 În ceea ce privește, în al treilea rând, controlul bunelor practici, Republica Elenă însăși a indicat, în cadrul procedurii de conciliere, că controlul direct al acestora era dificil, chiar imposibil de realizat. Republica Elenă susține că a pus în aplicare indicatori, cum ar fi măsurarea „producției estimate pe picior” (producția estimată autorizată), care se referă la un control complet pentru a limita utilizarea pesticidelor și a îngrășămintelor. Este vorba însă despre punerea în aplicare a unor măsuri generale de îmbunătățire a indicatorilor de mediu, care nu dovedesc existența unui control individualizat per producător privind respectarea măsurilor instituite.

131 Argumentul Republicii Elene potrivit căruia controlul respectării măsurilor de mediu s-a efectuat în mod corespunzător trebuie, prin urmare, să fie înlăturat.

132 Pe de altă parte, Republica Elenă subliniază, în memoriul în replică, rezervele organului de conciliere privind posibilitatea de a aplica bumbacului semănat deja măsurile de mediu instituite prin articolul 17 din Regulamentul nr. 1051/2001, aplicabil de la 1 septembrie 2001.

133 Tribunalul amintește că, în cadrul avizului său emis la 21 ianuarie 2008, organul de conciliere a invitat Comisia să se asigure că, luând în considerare data intrării în vigoare a condițiilor de mediu în cadrul acestei scheme de ajutor, conformitatea cu dispozițiile menționate putea fi invocată drept un criteriu obligatoriu din punct de vedere juridic pentru acordarea ajutorului comunitar pentru bumbacul cultivat în anul de comercializare 2001/2002.

134 În poziția sa finală, Comisia a susținut că articolul 17 din Regulamentul nr. 1051/2001 se aplica măsurilor de mediu adoptate de Republica Elenă pentru anul 2001/2002. Potrivit acesteia, în esență, data de 1 septembrie 2001 marchează începutul anului de comercializare a bumbacului însămânțat în anul 2001 și comercializat în toamna anului 2001, însă nu este mai puțin adevărat că toate criteriile de eligibilitate specifice operațiunilor care precedă comercializarea, printre care și însămânțarea, trebuie să fie controlate înainte.

135 Tribunalul constată că Republica Elenă nu contestă acest raționament. Astfel, aceasta doar face trimitere, în cadrul memoriului în replică, la rezervele organului de conciliere, fără a prezenta o argumentație susținută pentru a răspunde argumentației Comisiei.

136 În măsura în care argumentul Republicii Elene, care nu reiese din cererea introductivă, poate fi considerat legat de obiecția referitoare la măsurile de mediu și, prin urmare, admisibil în sensul articolului 48 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, trebuie să se constate că nu este susținut în niciun fel.

137 În plus, argumentul potrivit căruia măsurile specifice din Regulamentul nr. 1051/2001 nu erau cunoscute încă, trebuie să fie înlăturat. Astfel, Republica Elenă însăși a adoptat măsurile de mediu și nu contestă că aceste măsuri de mediu erau de imediată aplicare. Dimpotrivă, susține că măsurile menționate făceau deja obiectul unor controale suficiente, ceea ce implică faptul că erau aplicabile. Din moment ce Republica Elenă a decis să adopte aceste măsuri în vederea punerii în aplicare a Regulamentului nr. 1051/2001 încă din anul de comercializare 2001/2002, aceasta trebuia în consecință să controleze respectarea lor de către producătorii de bumbac. Totodată, astfel cum a subliniat Comisia în răspunsul la o întrebare scrisă a Tribunalului, rezultă din considerentele Regulamentului (CE) nr. 1398/2002 al Comisiei din 31 iulie 2002 de stabilire, pentru anul de comercializare 2001/2002, a producției efective grecești de bumbac neegrenat, precum și a scăderii prețului de obiectiv care rezultă din aceasta și de derogare, pentru anul de comercializare 2001/2002, de la anumite norme de gestionare și modalități de acordare a ajutoarelor în Grecia (JO L 203, p. 24), că înseși autoritățile elene au considerat respectarea măsurilor de mediu prevăzute la articolul 17 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1051/2001 drept un criteriu de eligibilitate pentru încasarea ajutoarelor aferente anului de comercializare 2001/2002.

138 Mai mult, problema controlului măsurilor de mediu pentru perioada anterioară datei de 1 septembrie 2001 nu se referă decât la anul de comercializare 2001/2002 și nu constituie, așadar, decât o parte a obiecției privind măsurile de mediu pe care este întemeiată corecția forfetară, care se referă și la anul 2002/2003.

139 În sfârșit, contrar celor afirmate de Republica Elenă, care de altfel nu își susține argumentul, Comisia a considerat în mod întemeiat că controalele referitoare la măsurile de mediu constituiau controale-cheie în sensul anexei 2 la documentul nr. VI/5330/97. Astfel, aceste controale privesc verificările fizice și administrative necesare pentru a verifica elementele pe fond, referitoare în speță la suprafața de producție, la stabilirea unui randament maxim și la respectarea bunelor practici puse în aplicare de Republica Elenă în conformitate cu articolul 17 din Regulamentul nr. 1051/2001.

140 Rezultă că al patrulea aspect al prezentului motiv trebuie să fie respins.

Cu privire la al cincilea aspect, întemeiat pe caracterul pretins eronat al constatărilor Comisiei privind controlul suprafețelor la fața locului

141 În primul rând, Republica Elenă contestă tardivitatea controalelor la fața locului. Aceasta susține că Regulamentele nr. 1051/2001 și nr. 1591/2001 nu prevăd o dată limită pentru efectuarea controalelor la fața locului pe 5 % din suprafețe, întrucât data de 15 noiembrie a fost stabilită drept dată limită numai începând din anul 2003, prin Regulamentul nr. 1486/2002. Potrivit acesteia, deși controlul

trebuie să aibă loc la o dată adecvată, și anume la un moment care să garanteze că suprafața controlată a fost însămânțată cu bumbac, el poate fi efectuat atât timp cât tulpina bumbacului rămâne pe câmp, și anume în august, în octombrie sau chiar în ianuarie sau până la semănatul din primăvara următoare. Republica Elenă mai arată că baza de date a controalelor la fața locului nu indica o dată întrucât acest lucru nu era cerut de regulamente. Republica Elenă subliniază că procesele-verbale se referă la data la care acestea au fost efectuate, că din acestea rezultă că controalele au avut loc în special între luna august și luna noiembrie și că puține controale ar fi avut loc ulterior.

142 În această privință trebuie amintit că, în temeiul articolului 13 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 1591/2001, corectitudinea declarațiilor referitoare la suprafețele însămânțate cu bumbac trebuie verificată prin intermediul unui control la fața locului.

143 Astfel cum subliniază Republica Elenă, înainte de 23 august 2002, data intrării în vigoare a Regulamentului nr. 1486/2002, care prevede că controalele la fața locului trebuie efectuate cel târziu la 15 noiembrie în anul de comercializare respectiv, Regulamentul nr. 1591/2001 nu prevedea niciun termen pentru efectuarea acestor controale. Altfel spus, această dată-limită de 15 noiembrie este aplicabilă începând cu anul de comercializare 2002/2003.

144 Pentru anul de comercializare 2001/2002, aceste controale trebuiau totuși să fie realizate într-un termen adecvat, astfel cum admite Republica Elenă (a se vedea în acest sens Hotărârea din 11 iunie 2009, Grecia/Comisia, punctul 63 de mai sus, punctul 196), și anume la un moment care să poată fi determinat în mod cert și care să garanteze că suprafața controlată a fost însămânțată cu bumbac, deci înainte sau în timpul recoltării.

145 În speță, la 22 ianuarie 2008, în urma invitației organului de conciliere, autoritățile elene au furnizat informații privind datele efectuării unor controale la fața locului. Cu toate acestea, astfel cum a constatat Comisia, aceste informații nu permiteau identificarea repartizării cronologice a controalelor la fața locului și nu conțineau nicio indicație fiabilă privind proporția controalelor tardive. În plus, anumite date indicate erau incoerente, iar anumite controale erau foarte întârziate (după luna ianuarie) pentru cinci prefecturi în anul 2001/2002 și pentru șapte prefecturi în anul 2002.

146 Potrivit jurisprudenței (Hotărârea din 9 septembrie 2004, Grecia/Comisia, punctul 73 de mai sus, punctul 51), revine statului membru respectiv sarcina de a dovedi într-un mod cât mai detaliat și mai complet corectitudinea controalelor sau a cifrelor sale și, dacă este cazul, inexactitatea afirmațiilor Comisiei.

147 Or, Republica Elenă, după ce a precizat că nu existau mențiuni privind datele în baza de date a controalelor la fața locului, a furnizat date ale controalelor din care rezultă, pe de o parte, anumite incoerențe (anumite date indică anii 1901 sau 1902) și, pe de altă parte, că datele controalelor sunt uneori ulterioare lunii ianuarie a anului respectiv.

148 În această privință, chiar dacă tulpinile de bumbac pot să ateste realitatea unei culturi de bumbac, astfel cum susține Republica Elenă, Comisia a constatat în mod întemeiat că nici limitele exacte ale parcelelor, nici randamentul acestora nu pot fi determinate în mod cert pe baza acestor tulpini de bumbac. Data limită pentru a efectua controalele la fața locului a fost stabilită de altfel la 15 noiembrie a anului de comercializare respectiv prin Regulamentul nr. 1486/2002.

149 În plus, Republica Elenă furnizează, în anexa 2 la memoriul în replică, date care ar atesta că majoritatea controalelor ar fi avut loc până în lunile noiembrie ale celor doi ani. Comisia susține însă că aceste date nu i-au fost transmise în cadrul procedurii administrative la finalul căreia a fost adoptată decizia atacată, ceea ce se confirmă prin răspunsurile Republicii Elene la o măsură de organizare a procedurii și la întrebările adresate de Tribunal în ședință. Or, legalitatea unei decizii a Comisiei trebuie să fie apreciată în funcție de informațiile de care Comisia putea dispune la momentul adoptării deciziei (a se vedea în acest sens Hotărârea Tribunalului din 15 decembrie 2011, Luxemburg/Comisia, T-232/08,

nepublicată în Repertoriu, punctele 54 și 55, și Hotărârea din 14 februarie 2012, Italia/Comisia, T-267/06, nepublicată în Repertoriu, punctele 46-48; a se vedea prin analogie Hotărârea Curții din 22 decembrie 2008, Regie Networks, C-333/07, Rep., p. I-10807, punctul 81). În consecință, aceste date furnizate de Republica Elenă nu pot fi luate în considerare în scopul aprecierii legalității deciziei atacate.

150 Rezultă că Republica Elenă nu a reușit să demonstreze că constatările Comisiei în această privință sunt eronate. În plus și în orice caz, astfel cum subliniază Comisia, problema controalelor tardive nu constituie decât una dintre obiecțiile privind controalele-cheie pe care se întemeiază corecția forfetară (a se vedea punctele 101-108 de mai sus).

151 În al doilea rând, Republica Elenă susține că analiza riscurilor a fost efectuată și că aceasta a determinat excluderea cantităților de bumbac de proveniență necunoscută. Îmbunătățirea sistemului informatizat și a controlului în timp real al livrărilor de bumbac către întreprinderile de egrenare ar fi contribuit la îmbunătățirea procedurii de selecție a eșantioanelor și, prin urmare, a analizei riscurilor.

152 Acest argument nu infirmă însă constatările Comisiei potrivit cărora, pentru anul 2001/2002, analiza riscurilor se baza pe o selecție aleatorie a unei populații stratificate, neadaptată riscurilor legate de anul de comercializare în discuție. Nici pentru anul 2002/2003, Republica Elenă nu demonstrează caracterul eronat al constatărilor Comisiei rezumate la punctele 106 și 108 de mai sus.

153 Prin urmare, al cincilea aspect al prezentului motiv trebuie de asemenea respins.

154 Rezultă că, în aceste condiții, corecția financiară contestată de 5 % nu poate fi considerată ca rezultând dintr-o apreciere eronată a situației de fapt.

Cu privire la primul și la al doilea aspect, întemeiate pe caracterul disproporționat al corecției financiare

155 În cadrul primului aspect al prezentului motiv, Republica Elenă susține că corecția forfetară de 5 %, care reprezintă mai mult decât dublu în raport cu corecțiile anterioare de 2 %, este disproporționată, întrucât nu a fost luată în considerare modificarea tardivă a schemei de ajutor pentru bumbac în anul 2001 prin Regulamentul nr. 1051/2001, publicat în luna iunie, și anume la mijlocul perioadei de cultivare. Aceasta subliniază că nicio dispoziție tranzitorie nu a atenuat costul noului mod de calcul al conformității și invocă importanța costurilor aferente măsurilor adoptate.

156 Tribunalul amintește că Comisia poate refuza suportarea integralității cheltuielilor efectuate dacă constată că nu există mecanisme de control suficiente (a se vedea în special Hotărârea Curții din 18 mai 2000, Belgia/Comisia, C-242/97, Rec., p. I-3421, punctul 122).

157 În speță, se pare că deficiențele identificate de serviciile Comisiei se referă la elemente importante ale sistemului de control, precum executarea controalelor, care au un rol fundamental în determinarea regularității cheltuielii, astfel încât se putea concluziona în mod rezonabil că riscul de pierderi pentru FEOGA era semnificativ.

158 Rezultă că, în speță, prin aplicarea unei corecții forfetare care se ridică la numai 5 % din cheltuielile în discuție, deși controalele efectuate de autoritățile elene nu respectau cerințele normelor comunitare, Comisia nu a încălcat principiul proporționalității (a se vedea în acest sens Hotărârea Tribunalului din 24 martie 2011, Grecia/Comisia, T-184/09, nepublicată în Repertoriu, punctul 72 și jurisprudența citată).

159 Argumentul întemeiat pe modificarea survenită ca urmare a Regulamentului nr. 1051/2001 nu infirmă această constatare. Astfel, trebuie arătat că obligațiile care se referă la SIGC și la controalele la fața locului ale suprafețelor erau prevăzute în reglementarea precedentă (a se vedea punctul 113 de mai sus). Prin urmare, Regulamentul nr. 1051/2001 nu a modificat elementele pentru care în speță au fost identificate deficiențe. În plus, după cum s-a arătat anterior (a se vedea punctul 137 de mai sus), în măsura în care a decis să adopte măsurile de mediu în vederea punerii în aplicare a Regulamentului nr. 1051/2001 începând din anul de comercializare 2001/2002, Republica Elenă trebuia să controleze respectarea acestora de către producătorii de bumbac.

160 Argumentul Republicii Elene întemeiat pe modificarea schemei în discuție trebuie, așadar, să fie respins.

161 În sfârșit, costul măsurilor adoptate ca urmare a acestui nou regulament nu este de natură să justifice deficiențele identificate și, prin urmare, nu poate fi luat în considerare pentru a aprecia caracterul disproporționat sau nedisproporționat al corecției financiare în discuție.

162 Argumentele prezentate în susținerea acestui prim aspect nu dovedesc deci caracterul disproporționat al corecției în discuție.

163 În cadrul celui de al doilea aspect al primului motiv, Republica Elenă susține că însăși Comisia a constatat îmbunătățiri în perioada 2002-2003 și că corecția pentru perioada menționată ar fi trebuit, în consecință, să fie inferioară celei aplicate pentru perioada 2001-2002.

164 Or, este necesar să se arate că, deși Comisia a constatat îmbunătățiri privind anul 2002/2003 în scrisoarea din 17 iulie 2004, serviciile Comisiei au constatat de asemenea, în aceeași scrisoare, deficiențe privind verificările la fața locului ale suprafețelor și ale SIGC, arătând existența unor deficiențe în principiu majore. Aceste deficiențe reies de asemenea din raportul de sinteză.

165 Prin urmare, numai împrejurarea că au fost constatate îmbunătățiri nu permite Republicii Elene să susțină că ar fi trebuit redusă cota de corecție de 5 %.

166 În consecință, Republica Elenă nu a demonstrat caracterul disproporționat al corecției forfetare de 5 % din cheltuielile respective.

167 Din tot ceea ce precedă rezultă că al treilea motiv, referitor la corecția forfetară aplicată în sectorul bumbacului, trebuie să fie respins în ansamblul său.

4. *Cu privire la al șaselea motiv, privind corecțiile aplicate în sectorul primelor pentru bovine și al plăților de extensificare*

Reglementarea comunitară

168 Regulamentul (CE) nr. 1254/1999 al Consiliului din 17 mai 1999 privind organizarea comună a pieței în sectorul cărnii de vită și mânzat (JO L 160, p. 21, Ediție specială, 03/vol. 28, p. 80) reglementează acordarea primelor în acest sector.

Controalele

169 Regulamentul nr. 3508/92 prevede că fiecare stat membru creează un SIGC pentru anumite scheme de ajutoare comunitare. În conformitate cu al șaselea considerent al regulamentului, pentru gestionarea datelor colectate și pentru utilizarea acestora în scopul verificării cererilor de ajutoare, este necesară crearea unor baze de date informatizate performante, care să permită în special controale încrucișate.

170 Articolul (1) alineatul (1) litera (b) din regulamentul menționat prevede printre altele că fiecare stat membru trebuie să creeze un SIGC aplicabil schemelor de prime și de plăți în beneficiul producătorilor de carne de vită și de mânzat.

171 În conformitate cu articolul 2 din Regulamentul nr. 3508/92, sistemul integrat cuprinde diferite elemente, în special o bază de date informatizată, un sistem de identificare și de înregistrare a animalelor, cereri de ajutor și un sistem integrat de control. Articolul 3 din Regulamentul nr. 3508/92 prevede printre altele că în baza de date informatizată sunt înregistrate, pentru fiecare exploatație agricolă, datele colectate din cererile de ajutor.

172 În temeiul articolului 8 alineatele (1) și (2) din regulamentul menționat, statul membru efectuează un control administrativ al cererilor de ajutor, iar controalele administrative sunt completate cu verificări la fața locului ale unui eșantion al exploatațiilor agricole.

173 Cu privire la aceste controale, articolul 15 din Regulamentul (CE) nr. 2419/2001 al Comisiei din 11 decembrie 2001 de stabilire a normelor de aplicare a SIGC privind anumite scheme de ajutoare comunitare instituite prin Regulamentul (CEE) nr. 3508/92 al Consiliului (JO L 327, p. 11) prevede:

„Controalele administrative și controalele la fața locului se efectuează astfel încât să se asigure verificarea eficientă a respectării condițiilor de acordare a ajutoarelor.” [traducere neoficială]

174 Articolul 16 din Regulamentul nr. 2419/2001 prevede:

„Controalele administrative prevăzute la articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul […] nr. 3508/92 cuprind în special:

(a) controale încrucișate privind parcelele agricole și animalele declarate pentru a se evita acordarea fără drept de mai multe ori a aceluiași ajutor pentru același an calendaristic sau an de comercializare și pentru a se preveni orice cumulare fără drept a ajutoarelor acordate în cadrul schemelor de ajutoare comunitare care presupun declarații privind suprafețele;

(b) controale încrucișate folosind baza de date informatizată pentru verificarea eligibilității cererilor de ajutor.” [traducere neoficială]

175 Articolul 25 din Regulamentul nr. 2419/2001 prevede:

„(1) Controalele la fața locului vizează toate animalele pentru care au fost depuse cereri de ajutor în temeiul schemelor care urmează să fie controlate și, în cazul schemelor de ajutoare pentru bovine, inclusiv bovinele care nu fac obiectul cererilor de ajutor.

(2) Controalele la fața locului includ în special:

(a) verificări pentru a se stabili dacă numărul de animale prezente în fermă pentru care au fost depuse cereri de ajutor și numărul de bovine pentru care nu au fost depuse cereri de ajutor corespund cu numărul de animale înscrise în registre și, în cazul bovinelor, cu numărul de animale înregistrate în baza de date informatizată;

(b) în ceea ce privește schemele de ajutoare pentru bovine,

— verificări privind corectitudinea înscrierilor din registru și a notificărilor pentru baza de date informatizată efectuate pe baza unui eșantion de documente justificative, precum facturile de cumpărare și de vânzare, certificatele de sacrificare, certificatele veterinare și, dacă este cazul, pașapoartele animalelor, pentru animalele pentru care s-au depus cereri de ajutor în decursul ultimelor douăsprezece luni anterioare controlului la fața locului;

— verificări efectuate pe baza unui eșantion, care să asigure că informațiile cuprinse în baza de date informatizată corespund cu informațiile din registre privind animalele pentru care s-au depus cereri de ajutor în decursul ultimelor douăsprezece luni anterioare controlului la fața locului;

— verificări care să asigure că toate animalele prezente în fermă și care fac obiectul obligației de reținere sunt eligibile pentru ajutorul solicitat;

— verificări care să stabilească dacă toate bovinele prezente în fermă sunt identificate prin crotalii și sunt însoțite, dacă este cazul, de pașapoarte pentru animale, dacă sunt înregistrate în registru și au fost înregistrate corespunzător în baza de date informatizată[; a]ceste verificări sunt efectuate individual pentru fiecare exemplar mascul din specia bovină care face obiectul obligației de reținere și pentru care s-a depus o cerere în vederea acordării unei prime speciale, cu excepția cererilor depuse în temeiul articolului (4) alineatul (6) din Regulamentul […] nr. 1254/1999[; î]n toate celelalte cazuri, înregistrarea corectă a informațiilor în pașapoartele pentru animale, în registru și în baza de date informatizată se poate verifica pe baza unui eșantion;

[…]" [traducere neoficială]

Prima de sacrificare

176 Articolul 11 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1254/1999 prevede:

„Un crescător de animale care crește bovine în ferma sa se poate califica, la cerere, pentru o primă de sacrificare. Aceasta se acordă la sacrificarea de animale eligibile sau la exportul acestora către o țară terță și în limitele plafoanelor naționale care urmează să fie stabilite.

Pentru prima de sacrificare sunt eligibile următoarele:

(a) tauri, tăurași, vaci și juninci de la vârsta de opt luni;

(b) viței cu vârsta de peste o lună și sub șapte luni, cu o greutate a carcasei mai mică de 160 de kilograme,

cu condiția ca aceste animale să fie deținute de către crescătorul de animale pentru o perioadă care urmează să fie determinată."

177 Articolul 26 din Regulamentul nr. 2419/2001 prevede:

„(1) În ceea ce privește prima specială pentru bovine prevăzută la articolul 4 alineatul (6) din Regulamentul […] nr. 1254/1999 și prima de sacrificare prevăzută la articolul 11 din regulamentul menționat anterior, se efectuează controale la fața locului în abatoare. Statele membre efectuează controale la fața locului:

(a) fie în cel puțin 30 % din abatoare, selecționate pe baza unei analize a riscurilor, controalele vizând în acest caz un eșantion de 5 % din numărul total de bovine care au fost sacrificate în abatorul respectiv în decursul ultimelor douăsprezece luni anterioare controlului la fața locului;

(b) fie în cel puțin 20 % din abatoarele care au fost autorizate în prealabil conform criteriilor speciale de fiabilitate care urmează să fie definite de statele membre și care sunt selecționate pe baza unei analize a riscurilor, caz în care controalele vizează un eșantion de 2 % din numărul total de bovine sacrificate în unitatea respectivă în decursul ultimelor douăsprezece luni anterioare controlului la fața locului.

Aceste controale la fața locului presupun o verificare *a posteriori* a documentelor, precum și o comparație cu mențiunile din baza de date informatizată și verificarea rezumatelor referitoare la certificatele de sacrificare sau a informațiilor care le înlocuiesc, transmise celorlalte state membre în conformitate cu articolul 35 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2342/1999.

(2) Controalele la fața locului în abatoare includ controale fizice, efectuate prin eșantionare, care vizează procedurile de sacrificare puse în practică în ziua controlului la fața locului. În cazul în care este necesar, se verifică de asemenea eligibilitatea pentru ajutor a carcaselor aduse pentru cântărire.” [traducere neoficială]

178 Regulamentul (CE) nr. 2342/1999 al Comisiei din 28 octombrie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului nr. 1254/1999 prevede între altele, la articolul 37, în versiunea sa modificată [Regulamentul (CE) nr. 1042/2000 al Comisiei din 18 mai 2000 (JO L 118, p. 4)], că prima pentru sacrificare se plătește producătorului care a deținut animalul o perioadă de deținere de minimum două luni și care s-a încheiat cu mai puțin de o lună înainte de sacrificare sau cu mai puțin două luni înainte de exportarea animalului și că, în cazul vițeilor sacrificați înainte de vârsta de trei luni, perioada de deținere este de o lună.

Plățile de extensificare

179 Articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1254/1999 prevede:

„Crescătorii de animale care primesc prima specială și/sau prima pentru vacile care alăptează se pot califica pentru plata de extensificare.”

180 Articolul 13 alineatul (2) din regulamentul menționat prevede că plata de extensificare, stabilită la 100 de euro per primă specială și primă pentru vacile care alăptează acordate, este supusă condiției ca, în ceea ce privește anul calendaristic în cauză, densitatea inventarului de vite într-o fermă să fie mai mică sau egală cu 1,4 unități de vite (LU) per hectar [sub rezerva unor valori inferioare stabilite de statele membre în conformitate cu articolul 13 alineatul (2) al doilea paragraf din regulamentul menționat].

181 În conformitate cu articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1254/1999, densitatea inventarului de vite este exprimată în LU per unitate de suprafață furajeră a fermei folosită pentru animalele din fermă.

182 Potrivit articolului 12 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1254/1999, pentru determinarea densității inventarului de vite se iau în considerare următoarele:

„[…]

(a) bovine masculi, vaci care alăptează sau juninci, ovine și/sau caprine pentru care au fost înaintate cereri pentru primă, precum și vacile de lapte necesare pentru a produce cantitatea de referință totală de lapte alocată crescătorului de animale. Numărul de animale va fi convertit în LU prin trimitere la tabelul de conversie din anexa III;

(b) suprafața furajeră, însemnând suprafața din fermă disponibilă pe parcursul anului calendaristic pentru creșterea bovinelor și a ovinelor și/sau a caprinelor. Suprafața furajeră nu va include:

— clădiri, păduri, iazuri, cărări;

— suprafețe folosite pentru alte recolte eligibile pentru ajutor comunitar sau pentru recolte permanente sau recolte de horticultură, cu excepția pășunilor permanente, pentru care se acordă plăți zonale în conformitate cu articolul 17 din prezentul regulament și articolul 19 din Regulamentul […] nr. 1255/1999;

— suprafețe care se califică pentru sistemul de sprijin stabilit pentru procedurile anumitor recolte arabile, folosite pentru programul de sprijin pentru nutreț uscat sau care fac parte dintr-un program de izolare național sau comunitar.

Suprafața furajeră include zone folosite în comun și zone cu culturi mixte."

183 Articolul 13 alineatul (3) litera (a) din Regulamentul nr. 1254/1999 prevede:

„[P]rin derogare de la articolul 12 alineatul (2) litera (a), densitatea inventarului de vite a fermelor se stabilește prin luarea în considerare a bovinelor masculi, a vacilor și a junincilor aflate în ferme în anul calendaristic în cauză, precum și a ovinelor și/sau a caprinelor pentru care s-au înaintat cereri de primă pentru același an calendaristic. Numărul animalelor se convertește în LU prin trimitere la tabelul de conversie din anexa III."

184 Articolul 32 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2342/1999 prevede că, pentru a verifica dacă numărul de animale calculat în conformitate cu dispozițiile Regulamentului nr. 1254/1999 respectă factorul sau factorii de densitate definiți de regulamentul menționat, statele membre trebuie să stabilească, în fiecare an, minimum cinci date de numărare a animalelor și să informeze Comisia în legătură cu aceasta.

185 Numărarea animalelor la aceste date se poate efectua, la alegerea statelor membre, potrivit uneia dintre cele două metode prevăzute la articolul 32 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2342/1999. Potrivit primei metode, statul membru cere producătorului să declare pe baza registrului său de fermă, înaintea unei date care trebuie stabilită de statul membru, numărul de LU sau numărul de animale din fiecare dintre cele două categorii de bovine la care se referă anexa III la Regulamentul nr. 1254/1999 (și anume, pe de o parte, cea care cuprinde bovinele masculi și junincile mai mari de 24 de luni, vacile care alăptează și vacile de lapte și, pe de altă parte, cea care grupează bovinele masculi și junincile de la 6 luni la 24 de luni). Cea de a doua metodă, rezervată statelor membre care dispun de o bază de date informatizată în conformitate cu cerințele Regulamentului (CE) nr. 820/97 al Consiliului din 21 aprilie 1997 de stabilire a unui sistem de identificare și de înregistrare a bovinelor și privind etichetarea cărnii de vită și mânzat și a produselor din carne de vită și mânzat (JO L 117, p. 1) și care apreciază că această bază de date oferă garanții suficiente privind exactitatea datelor pe care le conține în vederea aplicării schemei de plată de extensificare, presupune utilizarea informațiilor conținute în baza de date menționată pentru a stabili numărul de LU.

186 În temeiul articolului 32 alineatul (3) al patrulea paragraf din Regulamentul nr. 2342/1999, în cazul în care statul membru decide că datele de numărare sunt toate zilele anului, acesta poate stabili că factorul de densitate se calculează *pro rata temporis* din perioada de prezență a animalelor.

187 Articolul 32 alineatul (4) din Regulamentul nr. 2342/1999 prevede:

„Prin derogare de la alineatul (3), statul membru poate să acorde producătorului posibilitatea de a opta pentru un regim simplificat.

În acest caz, producătorul trebuie să menționeze în cererea sa de ajutor «suprafețe»:

(a) că declară că a respectat în fiecare zi factorul de densitate maxim definit la articolul 13 din Regulamentul […] nr. 1254/1999 până în ziua în care a depus cererea de ajutor «suprafețe»

și

(b) că se angajează să respecte în fiecare zi factorul de densitate menționat, între ziua în care a depus cererea de ajutor «suprafețe» și 31 decembrie.

[…]

Declarația și angajamentul la care se referă prezentul alineat sunt supuse dispozițiilor referitoare la control și la sancțiuni prevăzute de sistemul integrat.

[…]" [traducere neoficială]

Raportul de sinteză

188 În cadrul anchetelor cu numerele AP/2003/09a, AP/2003/11, AP/2004/04 și AP/2005/05, Comisia a efectuat verificări în Grecia în lunile mai 2003, septembrie 2003, martie 2004 și, respectiv, aprilie 2005. Observațiile Comisiei în temeiul articolului 8 din Regulamentul nr. 1663/95 au fost formulate în scrisorile din 19 septembrie 2003, din 22 ianuarie 2004, din 5 august 2004 și, respectiv, din 29 iulie 2005. Reuniuni bilaterale au avut loc la 1 octombrie 2004 cu privire la primele două anchete, la 11 martie 2005 cu privire la a treia anchetă și la 7 iunie 2006 cu privire la a patra anchetă. Comisia a notificat autorităților elene procesele-verbale ale acestor reuniuni la 30 noiembrie 2004, la 22 iunie 2005 și, respectiv, la 22 septembrie 2006. Autoritățile elene au răspuns Comisiei la 28 decembrie 2004, la 21 iulie 2005 și, respectiv, la 20 octombrie 2006. La 3 mai 2007, Comisia a comunicat în mod oficial autorităților elene concluziile sale cu privire la cele patru anchete.

189 În urma avizului organului de conciliere din 8 ianuarie 2008 și a informațiilor furnizate de autoritățile elene, Comisia a comunicat poziția sa finală din 16 iunie 2008, care este reluată în raportul de sinteză.

190 În primul rând, reiese din raportul de sinteză că, în privința primelor pentru bovine, serviciile Comisiei au constatat deficiențe referitoare la controalele încrucișate și la controalele la fața locului.

191 În ceea ce privește, pe de o parte, unele controale încrucișate (a se vedea punctele 169 și 174 de mai sus), reiese din raportul de sinteză că, în anul 2002, controalele încrucișate informatizate între baza de date de identificare și de înregistrare și baza de date a cererilor de prime pentru bovine au fost utilizate pentru prima dată în Grecia în calitate de controale administrative. Deși acest aspect a fost considerat un progres, punerea în aplicare a fost apreciată ca nesatisfăcătoare. În special, s-a constatat că unele criterii fundamentale de eligibilitate nu au făcut obiectul controalelor încrucișate în 2002. Prin urmare, exista un risc ca unele animale neeligibile să fi fost considerate eligibile pentru plată. În plus, serviciile Comisiei au constatat că existau anomalii (lipsa unor înregistrări sau înregistrări greșite în baza de date de identificare și de înregistrare) în privința unui număr mare de animale care au făcut obiectul unei cereri de ajutor și au considerat că numeroasele modificări aduse bazei de date de identificare și de înregistrare fără documente justificative afectau eligibilitatea tuturor animalelor care au făcut obiectul unei cereri de ajutor. S-a arătat de asemenea că autoritățile elene nu au fost în măsură să furnizeze cifre privind numărul de animale în cazul cărora au fost constatate anomalii, cu mijloacele de probă scrise care să justifice modificarea statutului acestora. În consecință, exista riscul să fi fost efectuate modificări nejustificate în sistem, care să determine plăți excesive.

192 În ceea ce privește, pe de altă parte, controalele la fața locului, acestea au fost considerate drept necorespunzătoare calitativ. În special, reiese din raportul de sinteză că efectuarea acestor controale a prezentat numeroase lacune și că acestea nu au fost efectuate în conformitate cu articolul 25 din Regulamentul nr. 2419/2001 (a se vedea punctul 175 de mai sus). Astfel, serviciile Comisiei au evocat lipsa controlului animalelor care nu au făcut obiectul unei cereri de ajutor, lipsa verificării documentelor justificative și a informațiilor privind animalele care au făcut obiectul unei cereri de ajutor în decursul ultimelor douăsprezece luni anterioare controlului, lipsa controlului la locul de deținere, verificări insuficiente ale documentelor de control și ale statutului animalelor controlate, precum și dificultăți de comparație cu rezultatele controalelor precedente.

193 În plus, serviciile Comisiei au menționat o lipsă a controlului la fața locului privind animalele care au făcut obiectul unei cereri de primă pentru sacrificare. În această privință, organul de conciliere a propus o reexaminare a corecției avute în vedere, subliniind valoarea limitată a controalelor la fața locului atunci când este vorba despre prime pentru sacrificare, din moment ce, pentru bovinele sacrificate, controalele cele mai importante sunt cele efectuate în abatoare și controalele *ex post* ale registrelor fermierului.

194 Cu toate acestea, Comisia și-a menținut poziția, pentru motivul că combinarea mai multor lacune a avut repercusiuni asupra controalelor-cheie efectuate cu privire la toate primele pentru bovine, inclusiv prima pentru sacrificare. Potrivit Comisiei, lipsa controalelor la fața locului în ferme cu privire la primele pentru sacrificare reprezintă un risc suplimentar pentru FEOGA în raport cu această schemă, risc ce nu poate fi compensat în totalitate prin realizarea de controale în abatoare și de controale administrative (care trebuie efectuate în orice caz în cadrul oricărui sistem de control al primelor pentru sacrificare), cu atât mai mult cu cât controalele efectuate în abatoare în cadrul anchetei AP/2003/09 au relevat lacune importante. Comisia a admis că controalele la fața locului în ferme sunt mai puțin importante decât în cazul celorlalte scheme de ajutoare și se rezumă în mod obișnuit la controale ale documentelor, ceea ce explică faptul că cota de corecție în cazul primei pentru sacrificare nu este mai ridicată decât în cazul celorlalte prime pentru bovine.

195 Serviciile Comisiei au arătat de asemenea lipsa controalelor privind statutul animalelor și raportul vaci/juninci în cazul primei pentru vacile care alăptează.

196 În al doilea rând, în privința plăților de extensificare, stabilirea corectă a suprafeței furajere eligibile și a numărului de LU din fermă este considerată drept un control-cheie. Serviciile Comisiei au constatat că sistemul elen de control al numărului de LU nu era întotdeauna în conformitate cu normele în anul 2002 și în anul 2003 (indiferent dacă este vorba despre metoda de calcul *pro rata temporis* întemeiată pe baza de date de identificare și de înregistrare sau despre sistemul simplificat compus din cinci date de recensământ) și că nici nu acoperea solicitanții în proporție de 100 % de cinci ori pe an, astfel cum este prevăzut de Republica Elenă, chiar dacă a fost identificat un anumit progres în anul 2003 ca urmare a utilizării sporite a bazei de date de identificare și de înregistrare. S-a considerat că situația a cunoscut o ușoară îmbunătățire în 2003, însă nu a putut fi demonstrat niciun progres real cu privire la măsura privind suprafața furajeră eligibilă pentru perioada 2002/2003. În ceea ce privește stabilirea LU, serviciile Comisiei au subliniat că Grecia a continuat să aplice un sistem alternativ de controale (afectat probabil de lacunele constatate în controalele la fața locului în Grecia).

197 Prin urmare, Comisia a aplicat o corecție forfetară de 10 % pentru anul 2002, ca urmare a lacunelor constatate la controalele-cheie privind principalele prime pentru bovine, și de 5 % pentru anul 2003, ca urmare a numărului insuficient de controale ale animalelor care nu au făcut obiectul unei cereri de ajutor și a deficiențelor privind controalele la fața locului, pentru întreg teritoriul Greciei, în măsura în care problemele au fost observate în numeroase regiuni. În temeiul deficiențelor constatate cu privire la plata de extensificare, a fost aplicată o corecție forfetară de 10 % pentru anii 2002 și 2003. Cu toate acestea, corecțiile au fost ajustate pentru a fi luate în considerare corecții deja aplicate asupra acelorași linii bugetare ca urmare a plăților tardive.

Aprecierea Tribunalului

198 Cu privire la sectorul cărnii de vită și de mânzat, Republica Elenă invocă un al șaselea motiv, întemeiat pe caracterul pretins eronat al corecțiilor aplicate în materie de prime pentru bovine și de plăți de extensificare, precum și pe nemotivare.

199 Mai întâi, în măsura în care Republica Elenă invocă obiecția întemeiată pe nemotivare, este necesar să se arate că această obiecție nu este susținută în niciun fel și că, în orice caz, în aplicarea jurisprudenței citate anterior (a se vedea punctul 73 de mai sus), motivarea deciziei atacate privind corecțiile referitoare la sectorul bovine trebuie în speță să fie considerată suficientă, din moment ce Republica Elenă a participat îndeaproape la procesul de elaborare a acestei decizii și cunoștea motivele pentru care Comisia a apreciat că suma în litigiu nu trebuia să fie suportată de FEOGA. Prin urmare, această obiecție trebuie să fie respinsă.

200 În continuare, Republica Elenă contestă corecțiile aplicate pentru sectorul bovine invocând o interpretare și o aplicare eronate ale Regulamentului nr. 1258/1999 și ale documentului nr. VI/5330/97, precum și o apreciere eronată a situației de fapt. În esență, contestă concluziile Comisiei privind controalele referitoare la primele pentru bovine, pe de o parte, și la plățile de extensificare, pe de altă parte.

201 Prin urmare, trebuie să se examineze în speță dacă Republica Elenă a demonstrat, în conformitate cu jurisprudența amintită anterior (a se vedea punctul 78 de mai sus), inexactitatea aprecierilor Comisiei.

Cu privire la controalele în materie de prime pentru bovine

– Cu privire la controalele încrucișate

202 Republica Elenă admite că efectuarea de controale încrucișate a ridicat anumite probleme tehnice de incoerență între, pe de o parte, baza de date de identificare și de înregistrare și, pe de altă parte, baza de cereri de ajutor pentru bovine, ca urmare a complexității sistemului pus în aplicare prima dată în anul 2002. Aceasta arată însă că, pentru anul 2003, au fost aduse modificări bazei de date veterinare și că au fost adăugate controale încrucișate suplimentare.

203 Este suficient să se constate în această privință că existența unor îmbunătățiri în anul 2003 nu este totuși suficientă pentru a demonstra că constatările efectuate de serviciile Comisiei în speță, rezumate în raportul de sinteză (a se vedea punctul 191 de mai sus), sunt inexacte.

204 În plus, Republica Elenă susține că în anul 2003, ca urmare a controalelor suplimentare adăugate controalelor din anul 2002, au fost respinse numai 8,04 % dintre animale, ceea ce ar atesta că majoritatea animalelor respinse erau rezultatul controalelor care existau deja în anul 2002.

205 Un astfel de argument, care pare să confirme existența unor deficiențe în controalele precedente, nu stabilește însă caracterul eronat al constatărilor Comisiei.

206 Prin urmare, în mod întemeiat a considerat Comisia că lipsa anumitor controale-cheie încrucișate a determinat un risc de admitere la plată a unor animale neeligibile.

207 Pe de altă parte, Republica Elenă invocă lipsa unui risc pentru FEOGA. Potrivit acesteia, în timp ce controalele încrucișate au fost efectuate pentru anii 2004 și 2005, controlul informatizat a fost extins la anul 2002, iar sumele plătite fără a fi datorate au fost compensate cu plata ajutoarelor pentru exercițiile financiare aferente anilor 2004 și 2005.

208 Cu toate acestea, potrivit unei jurisprudențe constante, deși Comisia este cea care trebuie să dovedească existența unei încălcări a normelor comunitare, după stabilirea acestei încălcări, statul membru este cel care trebuie să demonstreze, dacă este cazul, că a fost săvârșită o eroare de către Comisie cu privire la consecințele financiare care trebuie atribuite acestei încălcări. În plus, Comisia nu este obligată să stabilească existența unui prejudiciu real, ci se poate limita să prezinte indicii serioase în acest sens (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții din 7 iulie 2005, Grecia/Comisia, C-5/03, Rec., p. I-5925, punctele 38 și 39 și jurisprudența citată).

209 Or, în speță, din elementele dosarului nu reiese că Republica Elenă a stabilit că sumele plătite fără a fi datorate au fost recuperate prin compensare cu plata ajutoarelor pentru exercițiile financiare aferente anilor 2004 și 2005.

210 Ca răspuns la o măsură de organizare a procedurii, Republica Elenă a arătat că baza de calcul a corecțiilor forfetare era constituită din cheltuielile declarate de Opekepe, în cuantum de 182 380 702,09 euro pentru anul 2002/2003, și că suma de 10,8 milioane de euro nu fusese dedusă din acestea.

211 Trebuie să se constate totuși că, în acest mod, Republica Elenă face numai o afirmație și nu justifică în niciun fel suma de 10,8 milioane de euro invocată. În această privință, Republica Elenă face trimitere la avizul organului de conciliere. Cu toate acestea, în avizul său din 8 ianuarie 2008, organul de conciliere a arătat că autoritățile elene au menționat că au recuperat ajutoare necuvenite de 10,8 milioane de euro pentru anul 2002/2003 și că, dacă această informație s-ar fi verificat și nu ar fi fost încă luată în considerare, ar justifica o ajustare în consecință a cuantumului corecției. Prin urmare, acest aviz nu demonstrează în niciun fel că suma menționată a fost recuperată efectiv prin compensare cu plata ajutoarelor pentru anii 2004 și 2005.

212 În plus, Comisia a subliniat în poziția sa finală că, la calcularea corecțiilor financiare, a luat în considerare sumele recuperate, declarate FEOGA de autoritățile elene. Comisia a adăugat că anumite aspecte rămâneau să fie clarificate, cum ar fi modul în care sumele plătite fără a fi datorate au fost recuperate de la fermierii care nu au depus cereri de ajutor după anul 2002. Or, din dosar nu reiese că autoritățile elene au prezentat probe mai concrete în această privință.

213 Rezultă că Republica Elenă nu a stabilit, pe baza unor documente relevante, că sumele plătite fără a fi datorate ar fi fost recuperate prin compensare cu plata ajutoarelor pentru exercițiile financiare aferente anilor 2004 și 2005. Temeinicia prezumției de bază a argumentului său, întemeiat pe lipsa riscurilor pentru FEOGA, nu este, în consecință, demonstrată.

214 Prin urmare, argumentația privind controalele încrucișate, care nu este susținută altfel, trebuie să fie respinsă.

– Cu privire la controalele la fața locului

215 Republica Elenă contestă constatările Comisiei privind controalele la fața locului.

216 În primul rând, reiese din elementele dosarului că aceste controale la fața locului au fost considerate drept necorespunzătoare calitativ în raport cu dispozițiile articolului 25 din Regulamentul nr. 2419/2001, pentru mai multe motive (a se vedea punctul 192 de mai sus).

217 Astfel, animalele care nu au făcut obiectul unei cereri de ajutor nu au fost controlate. Or, un astfel de control este prevăzut în mod expres la articolul 25 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2419/2001. Republica Elenă arată că în acest sens au fost date instrucțiuni controlorilor încă din anul 2002 și că situația s-a îmbunătățit în anii 2003 și 2004. O astfel de argumentare nu stabilește însă caracterul eronat al constatărilor Comisiei în această privință.

218 Serviciile Comisiei au arătat de asemenea lipsa controalelor documentelor justificative. În această privință, Republica Elenă invocă deficiențe punctuale, care nu pot fi generalizate la nivelul întregii țări, și susține că controalele de nivel secundar permit să se verifice dacă producătorii își respectă obligațiile. Trebuie să se constate însă că o astfel de argumentare nu este suficientă pentru a înlătura îndoielile Comisiei privind calitatea controalelor în discuție.

219 Pe de altă parte, serviciile Comisiei au arătat lipsa verificării informațiilor privind animalele care au făcut obiectul unei cereri de ajutor în cursul celor douăsprezece luni anterioare controlului. În această privință, Republica Elenă face trimitere la circularele privind schema de prime pentru carnea de vită și de mânzat din anii 2002 și 2003, transmise direcțiilor cu atribuții de control, subliniind că acestea precizează dispozițiile de la articolul 25 din Regulamentul nr. 2419/2001. În același mod, în ceea ce privește controalele la locul de deținere a animalelor, prevăzute la articolul 25 alineatul (2) litera (b) a treia liniuță din regulamentul menționat, Republica Elenă susține că circulara relevantă prevede că producătorii indică locația exactă a fermei și că controlul localizării animalelor este asigurat.

220 Cu toate acestea, Republica Elenă nu face astfel decât să reia argumentele prezentate în cadrul procedurii în contradictoriu, fără a se baza pe probe detaliate și concrete ale efectuării verificărilor menționate și, prin urmare, fără a reuși să înlăture îndoielile Comisiei în această privință.

221 În plus, Republica Elenă contestă dificultățile de comparație cu rezultatele controalelor precedente, întrucât diferențele identificate inițial ar fi puține. O astfel de argumentație nu stabilește însă dovada caracterului eronat al constatărilor Comisiei.

222 Având în vedere cele menționate anterior, Republica Elenă nu stabilește în niciun fel caracterul eronat al constatărilor Comisiei privind calitatea necorespunzătoare a controalelor la fața locului în raport cu dispozițiile articolului 25 din Regulamentul nr. 2419/2001.

223 În al doilea rând, în ceea ce privește mai exact prima pentru sacrificare, Republica Elenă contestă concluziile Comisiei și arată că, începând din 2002, controalele la fața locului au loc în abatoare, în conformitate cu articolul 26 din Regulamentul nr. 2419/2001, și în proporții mai importante decât cele prevăzute de legislație.

224 În această privință, Tribunalul constată că în speță corecțiile forfetare sunt aplicate pentru deficiențe privind baza de date de identificare și de înregistrare și pentru deficiențe privind controalele la fața locului. Astfel cum a subliniat Comisia, deficiențele constatate anterior cu privire la baza de date de identificare și de înregistrare și la controalele încrucișate (a se vedea punctele 202-214 de mai sus), precum și la controalele la fața locului (a se vedea punctele 215-222 de mai sus) se referă de asemenea la controalele efectuate cu privire la animalele care fac obiectul unor cereri de primă pentru sacrificare.

225 În special, lipsa controlului la fața locului a fost considerată, în acest cadru, ca deosebit de îngrijorătoare în ceea ce privește agricultorii care solicitau numai prima pentru sacrificare, din moment ce singurele controale la care aceștia erau supuși erau controalele încrucișate, iar acestea nu erau pe deplin operaționale, cel puțin pentru anul 2002.

226 Prin urmare, concluziile enunțate anterior cu privire la calitatea necorespunzătoare a controalelor în materie de ajutoare pentru bovine se aplică inclusiv în materie de primă pentru sacrificare. Faptul că articolul 26 din Regulamentul nr. 2419/2001 prevede măsuri de control care vizează mai exact controalele la fața locului în abatoare nu presupune inaplicabilitatea verificărilor prevăzute de articolul 25 din regulamentul menționat în ceea ce privește schema de ajutor pentru bovine.

227 În acest context, chiar dacă, în cazul primei pentru sacrificare, controalele documentelor pot fi considerate determinante, astfel cum a subliniat organul de conciliere și astfel cum admite Comisia, aceasta nu schimbă cu nimic deficiențele constatate în speță.

228 În plus, controalele la fața locului în abatoare includ de asemenea controale fizice, efectuate prin eșantionare, privind procedurile de sacrificare realizate în ziua controlului la fața locului, în conformitate cu articolul 26 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2419/2001.

229 Argumentele Republicii Elene nu infirmă această concluzie. Astfel, Republica Elenă susține că controlorul compară cererea de sacrificare, inclusiv animalele pentru care este cerută o primă, precum și numerele crotaliilor acestora, cu registrul fermei pentru a verifica respectarea perioadei de deținere. Republica Elenă precizează că, odată cu adoptarea unei circulare în anul 2003, controlul registrului fermei este prevăzut în mod expres în cazul primei pentru sacrificare.

230 Aceste argumente nu sunt însă de natură să înlăture îndoielile exprimate de Comisie. Reiese de altfel din elementele dosarului că controalele efectuate de serviciile Comisiei la abatorul operațional, în cadrul anchetei AP/2003/09a, au arătat lacune importante, necontestate în speță.

231 De asemenea, faptul că controalele în abatoare sunt pretins efectuate în proporții mai importante decât cele prevăzute de legislație nu schimbă cu nimic caracterul necorespunzător al acestora din punct de vedere calitativ.

232 Prin urmare, în mod întemeiat a considerat Comisia că lipsa unor controale la fața locului în ferme în ceea ce privește primele pentru sacrificare reprezenta un risc suplimentar pentru FEOGA, risc care nu putea fi compensat integral prin controalele în abatoare și prin controalele administrative.

233 Având în vedere toate cele menționate anterior, argumentele Republicii Elene prin care se urmărește contestarea constatărilor Comisiei în materie de prime pentru bovine, inclusiv de primă pentru sacrificare, nu demonstrează caracterul eronat al corecțiilor aplicate în speță.

Cu privire la corecțiile privind plățile de extensificare

234 Potrivit articolelor 12 și 13 din Regulamentul nr. 1254/1999, producătorii beneficiază de plata de extensificare numai dacă fermele acestora nu depășesc un factor de densitate, determinat în funcție de numărul de LU raportat la suprafața furajeră consacrată alimentării animalelor păstrate în fermă. Din aceasta rezultă că acordarea plății de extensificare presupune o determinare corectă, pe de o parte, a suprafeței furajere și, pe de altă parte, a numărului și a categoriilor de animale din fermă.

235 În primul rând, în ceea ce privește stabilirea suprafețelor furajere, Republica Elenă susține că există din anul 2002 o infrastructură cartografică și că din anul 2000 a transmis instrucțiuni privind eligibilitatea suprafețelor, controlate de programul SIGC. În plus, ar exista de asemenea un control la fața locului.

236 Cu toate acestea, Tribunalul arată că din elementele dosarului reiese că controalele suprafețelor furajere disponibile au fost considerate insuficiente atât pentru anul 2002, cât și pentru anul 2003. Astfel, s-a constatat că unele zone montane fuseseră declarate în mod greșit drept suprafețe furajere eligibile și că autoritățile elene nu au făcut dovada îmbunătățirii controalelor în această privință. Argumentele Republicii Elene, în special existența unor instrucțiuni clare pentru controalele la fața locului, nu dovedesc în niciun fel caracterul eronat al constatărilor efectuate pentru anii în discuție.

237 În al doilea rând, în ceea ce privește controlul LU-urilor, trebuie amintit că, pentru a verifica respectarea factorului de densitate definit la articolul 13 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1254/1999, statul membru poate să aleagă între două metode. Prima metodă este prevăzută la articolul 32 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2342/1999 (a se vedea punctele 185 și 186 de mai sus). A doua metodă, care derogă de la prima, este prevăzută la articolul 32 alineatul (4) din Regulamentul nr. 2342/1999 (a se vedea punctul 187 de mai sus). Este vorba despre un regim simplificat, care constă

într-o declarație și un angajament al producătorului de a respecta factorul de densitate maxim. În acest caz, se aplică dispozițiile privind controlul și sancțiunile prevăzute de sistemul integrat (Regulamentele nr. 3508/92 și nr. 2419/2001).

238 În speță, Republica Elenă susține că a aplicat metoda schemei simplificate prevăzută la articolul 32 alineatul (4) din Regulamentul nr. 2342/1999 și că toți producătorii au prezentat o cerere de ajutor în temeiul acestei scheme. Aceasta adaugă că schema prevăzută la articolul 32 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2342/1999 prevedea numai un control al numărării animalelor în cadrul controlului la fața locului prevăzut de sistemul integrat și că aceste controale ar fi fost efectuate în cinci perioade de câte o săptămână, întrucât era imposibil ca toate numărătorile să fie efectuate la o dată unică. Pentru anul 2003, numărătoarea ar fi fost efectuată pe baza datelor de identificare și de înregistrare și ar fi acoperit cererile în proporție de 100 %. Potrivit acesteia, nu ar fi existat niciun risc de numărătoare dublă a animalelor, iar controlul era fiabil.

239 În această privință, în măsura în care Republica Elenă invocă aplicarea schemei simplificate prevăzute la articolul 32 alineatul (4) din Regulamentul nr. 2342/1999, este suficient să se constate că controalele LU-urilor se întemeiau, așadar, pe controalele la fața locului prevăzute de sistemul integrat și pe baza de date de identificare și de înregistrare care face parte din SIGC. Deficiențele identificate anterior cu privire la controalele la fața locului (a se vedea punctele 216-222 de mai sus) și anomaliile menționate în raportul de sinteză privind baza de date de identificare și de înregistrare puteau deci să afecteze controalele LU-urilor.

240 În plus, în măsura în care Republica Elenă invocă argumente privind schema prevăzută la articolul 32 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2342/1999, acestea trebuie respinse. Astfel, Republica Elenă susține că a stabilit cinci perioade de câte o săptămână din motive practice legate de caracterul extensiv al creșterii animalelor în Grecia. Or, acest sistem nu este în conformitate cu schema „normală” prevăzută la articolul 32 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2342/1999, întrucât nu este întemeiat pe cinci date sau zile de numărare a animalelor efectuate în timpul anului, ci pe cinci perioade de numărare la fața locului, fiecare cu durata de o săptămână (a se vedea în acest sens Hotărârea Tribunalului din 9 septembrie 2011, Grecia/Comisia, T-344/05, nepublicată în Repertoriu, punctul 94).

241 Pe de altă parte, trebuie înlăturată orice argumentare a Republicii Elene care urmărește să susțină și să demonstreze că aplicarea unui sistem de control al factorului de densitate prevăzut de reglementarea comunitară ar întâmpina dificultăți de natură practică în Grecia. Astfel, dintr-o jurisprudență consacrată rezultă că un stat membru nu poate să invoce dificultăți de ordin practic pentru a justifica neaplicarea controalelor prevăzute de reglementarea comunitară (a se vedea Hotărârea Curții din 21 februarie 1991, Germania/Comisia, C-28/89, Rec., p. I-581, punctul 18, și Hotărârea din 9 septembrie 2011, Grecia/Comisia, punctul 240 de mai sus, punctul 101 și jurisprudența citată).

242 Prin urmare, Comisia avea dreptul să concluzioneze că controalele în materie de plăți de extensificare nu ofereau o garanție suficientă privind fiabilitatea. Constatarea unei îmbunătățiri în anul 2003 ca urmare a utilizării sporite a controalelor încrucișate automatizate privind datele de identificare și de înregistrare, menționată de Comisie, a fost considerată insuficientă pentru a justifica o diferențiere între anii 2002 și 2003, iar argumentele Republicii Elene, prezentate deja în cadrul procedurii în contradictoriu, nu infirmă această concluzie.

243 De aici rezultă că în mod întemeiat Comisia a avut o îndoială rezonabilă și serioasă cu privire la respectarea de către Republica Elenă a obligațiilor sale în materie de control privind cererile de plată de extensificare prezentate în anii 2002 și 2003.

244 În consecință, Republica Elenă nu a dovedit că Comisia s-ar fi întemeiat pe o interpretare și o aplicare eronate a dispozițiilor aplicabile sau pe o apreciere eronată a situației de fapt. Prin urmare, al șaselea motiv, referitor la primele pentru bovine și la plățile de extensificare, trebuie să fie respins.

5. *Cu privire la al nouălea motiv, privind corecțiile aplicate în sectorul uleiului de măsline*

Reglementarea comunitară

245 Organizarea comună a piețelor în sectorul uleiurilor și grăsimilor a fost instituită prin Regulamentul nr. 136/66/CEE al Consiliului din 22 septembrie 1966 privind organizarea comună a piețelor în sectorul uleiurilor și grăsimilor (JO 172, p. 3025).

246 Articolul 5 din Regulamentul nr. 136/66, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1638/98 al Consiliului din 20 iulie 1998 (JO L 210, p. 32), instituie pentru producția de ulei de măsline un ajutor care este destinat să contribuie la stabilirea unui venit echitabil pentru producători. Ajutorul este acordat producătorilor în funcție de cantitatea de ulei de măsline produsă efectiv.

247 Articolul 11 bis din regulamentul menționat, în versiunea sa modificată, prevede în special că statele membre adoptă măsurile necesare pentru a sancționa încălcările schemei de ajutor prevăzute la articolul 5. În cazul unei încălcări semnalate de agențiile de control, statele membre adoptă în următoarele 12 luni o decizie privind cursul care se va da procedurii și informează Comisia în acest sens.

Cu privire la fișierele informatizate

248 Articolul 16 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 2261/84 al Consiliului din 17 iulie 1984 de adoptare a normelor generale privind acordarea ajutorului pentru producția de ulei de măsline și pentru organizațiile de producători (JO L 208, p. 3) obligă fiecare stat membru producător să constituie și să actualizeze fișiere informatizate permanente cu date privind uleiul de măsline.

249 Articolul 16 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2261/84 prevede:

„Aceste fișiere trebuie să conțină cel puțin:

(a) în ceea ce privește fiecare producător de ulei de măsline și pentru fiecare an în care acesta a introdus o cerere de ajutor:

— elementele cuprinse în declarația de cultură prevăzută la articolul 3;

— cantitățile de ulei produse și care au făcut obiectul unei cereri de ajutor pentru producție și cantitățile pentru care se plătește ajutorul;

— elementele care rezultă din controlul la fața locului privind producătorul de ulei de măsline;

(b) în ceea ce privește organizațiile de producători și asociațiile acestora, toate elementele care permit verificarea activității lor în cadrul prezentei scheme, precum și rezultatele controalelor efectuate de statele membre;

(c) în ceea ce privește morile și pentru fiecare an, datele care figurează în contabilitatea materialelor, elementele privind echipamentul tehnic și capacitatea de triturare, precum și rezultatele controalelor efectuate în temeiul prezentului regulament;

(d) randamentele estimative anuale ale fiecărei zone omogene de producție.” [traducere neoficială]

250 Articolul 27 din Regulamentul (CE) nr. 2366/98 al Comisiei din 30 octombrie 1998 de stabilire a normelor de aplicare a schemei de ajutor pentru producția de ulei de măsline pentru anii de comercializare 1998/1999-2004/2005 (JO L 293, p. 50), cu modificările ulterioare, prevede:

„(1) Fișierele informatizate permanente cu date privind uleiul de măsline prevăzute la articolul 16 din Regulamentul […] nr. 2261/84 conțin:

(a) baza de date alfanumerice și baza grafică de referință a SIG pentru culturile de măslini prevăzute la articolele 23 și 24 și rezultatele controalelor prevăzute la articolul 25;

(b) fișierul privind plantațiile noi, care conține informațiile prevăzute la articolul 5 și rezultatele controalelor prevăzute la articolul 29;

(c) fișierul privind organizațiile de producători și asociațiile acestora, care conține informațiile prevăzute la articolul 16 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul […] nr. 2261/84;

(d) fișierul privind morile, care conține informații privind condițiile de autorizare prevăzute la articolul 7, contabilitatea materialelor prevăzută la articolul 8 și rezultatele controalelor prevăzute la articolul 30;

(e) fișierul privind zonele omogene de producție, care conține informațiile prevăzute la articolul 6.

(2) Fișierele menționate la alineatul (1), cu excepția bazei grafice de referință, permit cel puțin consultarea directă și imediată a datelor referitoare la anul de comercializare în curs și la ultimii patru ani […]

Statele membre pot crea fișiere descentralizate, cu condiția ca acestea să fie concepute în mod omogen, să fie compatibile între ele și să fie accesibile în mod centralizat la nivelul organismului de plată și al agenției de control. Bazele de date din SIG [sistemul de informare geografică] pentru culturile de măslini trebuie să fie compatibile cu cele din sistemul integrat.

Codurile de identificare ale producătorilor de ulei de măsline, ale organizațiilor de producători și ale asociațiilor acestora, ale morilor și ale zonelor omogene de producție sunt univoce și permanente sau convertibile informatic, astfel încât să permită imediat agregări sau căutări pentru cei cinci ani prevăzuți la primul paragraf.

Fără a aduce atingere controalelor care urmează să fie efectuate, în special controalelor încrucișate între datele din fișiere, sau rezultatelor care urmează să fie comunicate, fișierele conțin arhivarea istoricului disponibil pentru anii anteriori celor prevăzuți la primul paragraf și, cel puțin de la 31 octombrie 2001 […], permit, pentru informațiile pe care le conțin:

— agregarea automată la nivelul regiunilor și la nivelul statelor membre;

— crearea automată de legături între fișiere.” [traducere neoficială]

Cu privire la registrul culturilor de măslini

251 Articolul 1 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 154/75 al Consiliului din 21 ianuarie 1975 privind înființarea registrului culturilor de măslini în statele membre producătoare de ulei de măsline (JO L 19, p. 1) impune statelor membre interesate obligația de a înființa un registru al culturilor de măslini pentru toate plantațiile de măslini de pe teritoriul lor.

252 Regulamentul nr. 1638/98, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1513/2001 al Consiliului din 23 iulie 2001 (JO L 201, p. 4), prevede la articolul 2 alineatele (1)-(3):

„(1) Prin derogare de la Regulamentul […] nr. 154/75, lucrările privind registrul culturilor de măslini se axează pe constituirea, actualizarea și utilizarea în anii 1998/1999-2002/2003 a unui sistem de informare geografică (SIG).

SIG este constituit pe baza datelor din registrul culturilor de măslini. Datele suplimentare sunt furnizate prin declarațiile de cultură anexate cererilor de ajutor. Informațiile din SIG sunt amplasate geografic pe baza fotografiilor aeriene informatizate.

(2) Statele membre verifică concordanța dintre informațiile din declarațiile de cultură și informațiile conținute în SIG. În cazul în care această concordanță nu este stabilită, statul membru efectuează verificări, precum și controale la fața locului.

[…]

(3) În cazul în care, în cursul verificărilor și controalelor prevăzute la alineatul (2), datele conținute în declarația de cultură se dovedesc a fi inexacte, în special în ceea ce privește numărul de măslini, statul membru aplică, pentru unul sau mai mulți ani de comercializare, în funcție de importanța diferențelor constatate:

— o reducere a cantității de ulei de măsline eligibile pentru ajutor

sau

— pentru măslinii respectivi, excluderea de la acordarea ajutorului,

potrivit modalităților și criteriilor care urmează să fie stabilite de Comisie.” [traducere neoficială]

253 Articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2366/98 prevede în esență că, în regiunile în care constituirea SIG pentru culturile de măslini nu s-a finalizat, proporția din totalul declarațiilor de cultură dintr-un an de comercializare care fac obiectul controalelor la fața locului este de 10 % pentru anii de comercializare 2000/2001, 2001/2002 și 2002/2003.

Cu privire la declarațiile de cultură și la controale

254 Articolul 1 din Regulamentul nr. 2366/98 prevede că, în scopul acordării ajutorului pentru producția de ulei de măsline, toți producătorii depun în fiecare an de comercializare, până la 1 decembrie, o declarație de cultură corespunzătoare măslinilor pe rod și situației plantațiilor de măslini pe care le exploatează la 1 noiembrie în anul pentru care este depusă declarația.

255 În conformitate cu articolul 2 din Regulamentul nr. 2366/98:

„[…] declarația de cultură cuprinde cel puțin:

(a) numele, prenumele și adresa producătorului de ulei de măsline;

(b) locația sau locațiile exploatației;

(c) numărul total de măslini pe rod, inclusiv al măslinilor dispersați;

(d) datele cadastrale ale parcelelor plantate cu măslini din cadrul exploatației sau, în lipsa unui cadastru, o descriere completă a exploatației și a parcelelor plantate cu măslini;

e) pentru fiecare parcelă plantată cu măslini: numărul de măslini pe rod, soiul predominant, precum și existența irigațiilor sau a culturilor asociate.” [traducere neoficială]

256 Articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2366/98 prevede:

„Pentru a putea sta la baza unui ajutor acordat producătorilor de măsline în cadrul organizării pieței în sectorul uleiurilor și grăsimilor în vigoare de la 1 noiembrie 2001, măslinii suplimentari plantați după 1 mai 1998 […] trebuie să fie identificați geografic și introduși într-un program național sau regional aprobat de Comisie potrivit procedurii prevăzute la articolul 38 din Regulament[ul nr. 136/66].

Măslinii sunt identificați geografic dacă figurează în baza de referință grafică prevăzută la articolul 24 sau, în lipsa acesteia, dacă organismul competent din statul membru dispune de informații cartografice care permit localizarea acestora.” [traducere neoficială]

257 Articolul 28 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2366/98 prevede:

„În cadrul unui control la fața locului se efectuează o verificare a tuturor informațiilor din declarația de cultură și din cererea de ajutor, precum și a:

— localizării și a numărului de măslini de pe fiecare parcelă;

— verificării destinației uleiurilor în cazul prevăzut la articolul 10 alineatul (1);

— concordanței dintre măslinii din plantație și cantitatea de ulei pentru care este cerut ajutorul.

Cererile de ajutor care cuprind o cantitate de ulei neconcordantă sunt respinse.” [traducere neoficială]

Cu privire la mori

258 În temeiul articolului 8 litera (b) prima liniuță din Regulamentul nr. 2366/98, statele membre prevăd, începând din anul 1998/1999, ținerea unei contabilități a materialelor legate de contabilitatea financiară. Articolul 8 litera (d) din regulamentul menționat prevede un sistem de controale suplimentare privind cantitățile de măsline triturate, cantitățile de ulei și de turte obținute, stocurile de ulei prezente și consumul de energie electrică.

259 În temeiul articolului 30 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2366/98, statele membre prevăd, începând din anul 1998/1999, un control aprofundat al coerenței informațiilor și datelor furnizate de mori. Alineatul (2) al acestei dispoziții prevede elementele pe care le conține controlul aprofundat menționat.

260 Articolul 9 bis din Regulamentul nr. 2366/98 prevede sancțiunile (retragerea autorizației, sancțiuni financiare sau altele) în cazul nerespectării de către mori a angajamentelor prevăzute la articolul 13 alineatul (1) din regulamentul menționat, astfel cum sunt acestea precizate la articolele 7, 8 și 9 din același regulament.

Raportul de sinteză

261 În cadrul anchetelor cu numerele OT/2004/02/GR și OT/2004/05/GR, Comisia a efectuat verificări privind ajutorul pentru producția de ulei de măsline, între 16 și 20 februarie 2004, în prefecturile Lakonia (Grecia) și Messinia (Grecia) și, respectiv, între 29 noiembrie și 3 decembrie 2004, în prefecturile Iraklion (Grecia) și Rethymno (Grecia). Observațiile Comisiei în temeiul articolului 8 din Regulamentul nr. 1663/95 au fost formulate în două scrisori, din 17 noiembrie 2004 și, respectiv, din 7 septembrie 2005. Republica Elenă a formulat observații la 9 martie și la 21 noiembrie 2005. O reuniune bilaterală între Republica Elenă și Comisie a avut loc la 15 noiembrie 2005 cu privire la prima anchetă și la 22 iunie 2006 cu privire la a doua anchetă. Comisia a notificat autorităților elene procesele-verbale ale acestor două reuniuni la 17 februarie și, respectiv, la 13 septembrie 2006. Autoritățile elene au răspuns Comisiei la 20 martie și, respectiv, la 26 octombrie 2006. La 10 august 2007, Comisia a comunicat autorităților elene în mod oficial concluziile sale în cele două anchete. La 11 octombrie 2007, autoritățile elene au formulat cererea de conciliere și au transmis Comisiei datele privind repartizarea anuală a cheltuielilor declarate în 2006, pe care Comisia a luat-o în considerare la 6 august 2008, în urma avizului din 12 februarie 2008 al organului de conciliere.

262 În raportul de sinteză, serviciile Comisiei au arătat caracterul neoperațional al fișierelor informatizate, lipsa registrului culturilor de măslini, lipsa fiabilității declarațiilor de cultură, deficiențe în controalele la fața locului privind declarațiile de cultură și în controalele morilor, precum și urmărirea insuficientă a sancțiunilor propuse de agenția de control a ajutoarelor pentru uleiul de măsline (denumită în continuare „AYMEEE”). Aceste deficiențe în efectuarea controalelor-cheie, precum și deficiențele controalelor auxiliare (termene prea lungi pentru adoptarea deciziei de sancționare în cazul morilor, lipsa controalelor privind măslinii suplimentari, neaplicarea reducerii forfetare, lipsa de supraveghere de către agenția de plăți) au fost considerate de natură să justifice corecțiile forfetare aplicate.

263 În primul rând, cu privire la caracterul neoperațional al fișierelor informatizate, serviciile Comisiei au arătat că fișierele informatizate existau la mai multe organisme, însă acestea nu îndeplineau cerințele legale prevăzute la articolul 27 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2366/98, din moment ce nu permiteau consultarea directă și imediată a datelor referitoare la anul de comercializare în curs și la ultimii patru ani, în speță anii 1998/1999-2002/2003. Serviciile Comisiei au amintit că fișierele puteau fi descentralizate, cu condiția să fie compatibile între ele și să fie accesibile în mod centralizat la nivelul agenției de plăți și al agenției de control [articolul 27 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2366/98]. Or, nu s-ar fi demonstrat că Opekepe dispunea în mod real de un acces centralizat. În plus, datele ar fi descentralizate la nivelul organizațiilor de producători fără a fi asigurată compatibilitatea dintre diferitele sisteme.

264 În plus, serviciile Comisiei au arătat că fișierele nu conțineau datele cerute la articolul 16 alineatul (2) literele (a) și (c) din Regulamentul nr. 2261/84 (niciun fișier informatizat al parcelelor care să conțină, pentru fiecare parcelă, localizarea acesteia și numărul de măslini existenți) și prezentau neconcordanțe. De asemenea, datele referitoare la mori au fost considerate insuficiente (contabilitatea materialelor referitoare numai la morile controlate) și nepermițând, de exemplu, o analiză centralizată a randamentelor ulei/măsline.

265 În ceea ce privește controalele încrucișate, ca urmare a reuniunii bilaterale din 15 noiembrie 2005, autoritățile elene au furnizat, în scrisoarea din 20 martie 2006, unele rezultate ale controalelor încrucișate efectuate între fișierele informatizate. Aceste date au fost însă considerate insuficiente. Astfel, serviciile Comisiei au arătat în special că lipsa unei baze centralizate a parcelelor agricole până în anul 2001/2002 inclusiv a determinat ca declarațiile de cultură aferente anului 2002/2003 utilizate pentru plata ajutorului să fie cele din anii precedenți și, prin urmare, să conțină o indicare prea imprecisă a parcelelor respective. În consecință, controalele încrucișate nu au putut fi efectuate nici între declarațiile de cultură privind măslinii, nici cu declarațiile privind suprafețele depuse în cadrul altor scheme de ajutor. În plus, controalele încrucișate între declarațiile de cultură aferente anului 2002/2003 și declarațiile de cultură pentru constituirea SIG pentru culturile de măslini depuse în anul

2003 ar fi fost efectuate tardiv de către autoritățile elene, în anul 2004/2005, și nu includeau pentru anul 2002/2003 decât o parte din producători. În plus, constatarea declarării unui număr mai mare de măslini, care a condus la excluderea de la ajutorul comunitar a 773 de producători, nu ar fi rezultatul controalelor încrucișate, ci ar corespunde aplicării sancțiunilor prevăzute în materie de articolul 15 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2366/98. În sfârșit, rezultatele controalelor privind unele anomalii nu ar fi fost furnizate pentru anul 2002/2003.

266 Autoritățile elene au indicat organului de conciliere că Opekepe avea un acces centralizat la fișierele informatizate ale plăților ajutoarelor și ale rezultatelor controalelor încrucișate și că AYMEEE păstra datele referitoare la toate morile. Comisia a apreciat însă că nu era suficient pentru a se asigura compatibilitatea sistemului grecesc cu definiția fișierelor informatizate potrivit articolului 16 din Regulamentul nr. 2261/84 și articolului 27 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2366/98, solicitând o contabilitate a materialelor pentru toate morile, nu numai pentru morile controlate și solicitând, pentru fiecare producător de ulei de măsline, detalii ale elementelor din declarația de cultură și ale cantităților de ulei produse și plătite, precum și rezultatul controalelor la fața locului.

267 În al doilea rând, Republica Elenă este criticată pentru că nu a respectat obligația de a institui un registru al culturilor de măslini operațional și pentru că a început tardiv lucrările de constituire a SIG pentru culturile de măslini (utilizare completă începând din anul 2003/2004).

268 În al treilea rând, declarațiile de cultură au fost considerate nefiabile. Raportul de sinteză constată lipsa identificării parcelelor și a cadastrului (limitele dintre parcele lipsesc în multe cazuri, parcele cultivate de mai mulți producători, parcele constituite uneori din terenuri îndepărtate unele de altele, numele unei parcele întinse putând fi utilizat pentru mai multe parcele cultivate de mai mulți agricultori), ceea ce face inexacte informațiile indicate în declarațiile de cultură, indiferent dacă este vorba despre localizarea sau despre identificarea parcelelor. Sunt arătate de asemenea alte deficiențe în declarațiile de cultură (lipsa menționării datei de plantare a măslinilor, informații privind irigațiile în dezacord cu realitatea de pe teren și neutilizate pentru controlul randamentului, numărul de arbori pe rod este întotdeauna egal cu numărul de arbori declarați, ceea ce este foarte improbabil). În anul 2002 și în anul 2003, parcelele plantate cu măslini nu au fost identificate potrivit unui format compatibil cu sistemul de identificare al parcelelor agricole (SIPA), aflat în curs de elaborare.

269 În al patrulea rând, controlul la fața locului privind declarațiile de cultură a fost considerat necorespunzător. Raportul de sinteză arată că, în lipsa unui SIG pentru culturile de măslini operațional în 2002 și în 2003, se aplică controalele alternative în conformitate cu articolul 28 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 2366/98. S-a constatat că nu era respectată cota minimă a controalelor la nivel național și că controalele la fața locului nu erau în conformitate cu cerințele în materie (instrucțiuni care prevăd numai verificarea localizării și a numărului de măslini de pe fiecare parcelă, prea puține verificări ale concordanței randamentelor, nicio trasabilitate a controalelor, atitudine eterogenă a controlorilor față de măslinii neroditori) pentru anul 2002/2003. Se precizează că autoritățile elene au integrat aceste elemente în instrucțiunile pentru controlori aplicabile începând din anul 2003/2004.

270 În al cincilea rând, controlul morilor a fost considerat de asemenea insuficient. Serviciile Comisiei au arătat lipsa legăturii dintre contabilitatea materialelor și contabilitatea financiară. Acestea au subliniat de asemenea dificultatea efectuării controalelor care să probeze coerența pentru a se asigura cu privire la lipsa unei supraevaluări fictive a cantităților produse, ca urmare a caracterului familial al personalului, a lipsei stocurilor, a faptului că serviciile de triturare sunt adeseori plătite cu ulei și a lipsei unui contor electric. Controlul cifrei de afaceri și al stocurilor incluse în declarațiile fiscale, care ar fi permis fiabilizarea rezultatelor, nu ar fi fost efectuat.

271 În al șaselea rând, în ceea ce privește urmărirea sancțiunilor propuse de AYMEEE, raportul de sinteză arată că constatările care justifică retragerea autorizației nu au fost urmate de efecte, ceea ce ar face inoperant controlul morilor. Ulterior audierii lor de către organul de conciliere, autoritățile elene au

furnizat date sintetice privind rezultatele controalelor morilor pentru anul 2002/2003. Potrivit Comisiei însă, aceste date nu corespund datelor provenite din lista detaliată transmisă de AYMEEE în anul 2006. Nici numărul total al morilor controlate, nici numărul de mori sancționate care au primit un avertisment sau o amendă nu ar corespunde. Întrucât datele sunt prea sintetice, nu ar fi posibil să se stabilească de unde provine diferența. În plus, aceste date ar indica faptul că au fost sancționate mori, fără a menționa propunerile inițiale ale AYMEEE și nici data aplicării sancțiunilor. Or, obiecțiile Comisiei se întemeiază în principal pe termenul de aplicare a sancțiunilor și pe scăderea nivelului sancțiunilor în raport cu propunerile inițiale.

272 Aceste deficiențe constatate în materie de controale-cheie pentru anul 2002/2003 fiind deja notificate în cadrul anchetelor precedente și făcând deja obiectul unei corecții forfetare de 10 % pentru anii 1999/2000, 2000/2001 și 2001/2002, cota de corecție a fost majorată la 15 %, în aplicarea principiului recurenței, pentru anul de comercializare 2002/2003.

Aprecierea Tribunalului

273 În ceea ce privește sectorul uleiului de măsline, Republica Elenă invocă un al nouălea motiv, întemeiat pe caracterul pretins eronat al corecțiilor aplicate, pe motivarea insuficientă a deciziei atacate și pe încălcarea principiului proporționalității.

Cu privire la caracterul pretins eronat al corecțiilor aplicate

274 Republica Elenă contestă motivele pentru care au fost aplicate corecțiile, și anume caracterul neoperațional al fișierelor informatizate, lipsa registrului culturilor de măslini, lipsa fiabilității declarațiilor de cultură, deficiențe în materie de controale la fața locului privind declarațiile de cultură, deficiențe în materie de controale ale morilor și urmărirea insuficientă a sancțiunilor propuse de AYMEEE.

275 Trebuie să se examineze, în speță, dacă Republica Elenă a demonstrat, în conformitate cu jurisprudența amintită anterior (a se vedea punctul 78 de mai sus), inexactitatea aprecierilor Comisiei.

– Cu privire la caracterul neoperațional al fișierelor informatizate

276 Republica Elenă menționează bazele de date care există în cadrul fiecărui serviciu național în funcție de domeniul său de competență. Aceasta afirmă că a dovedit că fișierele conțineau toate informațiile cerute de dispozițiile aplicabile și susține că articolul 16 din Regulamentul nr. 2261/84 nu impune ca toate fișierele să fie centralizate. Republica Elenă adaugă faptul că, începând din anul de comercializare 2002/2003, Opekepe are un acces centralizat la fișierele informatizate.

277 Trebuie amintit că fișierele informatizate trebuie să conțină anumite informații. În plus, potrivit articolului 27 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 2366/98, în cazul în care sunt descentralizate, aceste fișiere trebuie să fie omogene, compatibile și accesibile în mod centralizat la nivelul agenției de plăți și al agenției de control. În plus, potrivit primului paragraf al dispoziției menționate anterior, fișierele trebuie să permită consultarea directă și imediată a datelor referitoare la anul de comercializare în curs și la ultimii patru ani (a se vedea punctul 250 de mai sus).

278 În speță, trebuie să se constate că Republica Elenă a menționat diferitele baze de date grecești vizate din cadrul unor servicii diferite. Însă Republica Elenă nu dovedește astfel în niciun mod că constatările Comisiei sunt inexacte, în special în ceea ce privește incompatibilitatea fișierelor. În această privință, este necesar să se arate că Comisia nu a reproșat Republicii Elene că a ținut aceste fișiere în

mod descentralizat, ci a pus în discuție compatibilitatea diferitor sisteme, fără a se demonstra în speță caracterul eronat al acestei constatări. Nu reiese nici din elementele dosarului că dovada accesului centralizat al Opekepe la fișierele informatizate a fost făcută pentru anul 2002/2003 în discuție.

279 În plus, Comisia a constatat de asemenea caracterul incomplet al fișierelor informatizate și faptul că acestea nu permiteau consultarea directă și imediată a datelor referitoare la anul de comercializare în curs și la ultimii patru ani, în speță anii 1998/1999-2002/2003 (a se vedea punctul 263 de mai sus), contrar dispozițiilor articolului 27 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2366/98.

280 De asemenea, astfel cum a subliniat Comisia, articolul 16 din Regulamentul nr. 2261/84 (a se vedea punctul 249 de mai sus) impune o contabilitate a materialelor pentru toate morile, nu numai pentru morile controlate, și pentru fiecare producător de ulei de măsline a elementelor detaliate din declarația de cultură și a cantităților de ulei de măsline produse și plătite, precum și rezultatul controalelor la fața locului, ceea ce implica în special fișiere informatizate ale parcelelor suficient de complete și o contabilitate a materialelor pentru toate morile, ceea ce în speță lipsea.

281 Republica Elenă susține de asemenea că controalele încrucișate au fost efectuate. Este necesar să se arate că, în urma informațiilor furnizate de autoritățile elene în scrisoarea din 20 martie 2006 și a clarificărilor aduse în cadrul reuniunii bilaterale din 22 iunie 2006, Comisia a putut să constate existența controalelor încrucișate. Reiese însă din raportul de sinteză că aceste controale rămâneau insuficiente având în vedere cerințele aplicabile în materie. În consecință, afirmațiile cu caracter general ale Republicii Elene nu pun în discuție constatările Comisiei (a se vedea punctul 265 de mai sus).

282 În sfârșit, această concluzie nu este infirmată în niciun fel de argumentul Republicii Elene potrivit căruia Comisia însăși ar fi admis îmbunătățirile.

283 Prin urmare, Republica Elenă nu a stabilit că aprecierile Comisiei erau eronate în ceea ce privește caracterul neoperațional al fișierelor informatizate și, în consecință, această obiecție trebuie să fie respinsă.

– Cu privire la lipsa finalizării registrului culturilor de măslini

284 Republica Elenă amintește cadrul de reglementare al registrului culturilor de măslini și al SIG pentru culturile de măslini. Aceasta subliniază că, în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1638/98, lucrările privind registrul culturilor de măslini ar fi reorientate către constituirea unui SIG. Republica Elenă subliniază că controalele efectuate (administrative, la fața locului, în mori etc.) privind 10 % dintre producători, în conformitate cu articolul 28 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 2366/98, au permis compensarea faptului că registrul culturilor de măslini nu era finalizat.

285 Mai întâi, Tribunalul arată că Republica Elenă nu contestă lipsa instituirii registrului culturilor de măslini pentru anul 2002/2003 în discuție.

286 În continuare, obligația de a axa lucrările privind registrul culturilor de măslini pe constituirea, actualizarea și utilizarea SIG, care decurge în special din Regulamentul nr. 1638/98 (a se vedea punctul 252 de mai sus), nu face decât să completeze obligația de a înființa un astfel de registru, care revine producătorilor în temeiul Regulamentului nr. 154/75. Astfel, reiese din articolul 2 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 1638/98 că SIG este constituit pe baza datelor din registrul culturilor de măslini (Hotărârea Curții din 27 octombrie 2005, Grecia/Comisia, C-387/03, nepublicată în Recueil, punctul 63, și Hotărârea din 11 iunie 2009, Grecia/Comisia, punctul 63 de mai sus, punctul 94).

287 În ceea ce privește SIG pentru culturile de măslini, reiese din raportul de sinteză că înseși autoritățile elene au considerat că acesta nu a fost finalizat decât pentru anul 2003/2004, ceea ce implică faptul că nu exista pentru anul 2002/2003 în discuție în speță.

288 Republica Elenă susține că au fost efectuate controale (controale administrative, la fața locului, în mori) pentru a compensa lipsa unui registru al culturilor de măslini finalizat, în conformitate cu articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2366/98.

289 Este necesar să se amintească însă faptul că majorarea numărului de controale prevăzute la articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2366/98, în ceea ce privește regiunile pentru care constituirea SIG pentru culturile de măslini nu este finalizată, urmărește să compenseze lipsa datelor pe care acest sistem ar putea să le furnizeze, precum fotografiile aeriene, însă nu înlocuiește datele care ar fi trebuit să fie deja disponibile (Hotărârea din 27 octombrie 2005, Grecia/Comisia, punctul 286 de mai sus, punctul 65, și Hotărârea din 11 iunie 2009, Grecia/Comisia, punctul 63 de mai sus, punctul 95).

290 Prin urmare, Republica Elenă nu demonstrează caracterul eronat al constatărilor Comisiei privind lipsa registrului culturilor de măslini și, în consecință, această obiecție trebuie să fie respinsă.

– Cu privire la lipsa fiabilității declarațiilor de cultură

291 Republica Elenă contestă constatările Comisiei privind identificarea parcelelor efectuată în cadrul declarațiilor de cultură. Aceasta susține că fiecare parcelă este identificată printr-un număr și că, pentru a facilita controalele la fața locului, producătorii delimitează parcelele și marchează arborii care le înconjoară. De asemenea, ar fi posibil să se verifice data la care au fost plantați măslinii după 1 mai 1998, chiar după cinci sau șase ani.

292 Tribunalul amintește că declarația de cultură, necesară pentru cererea de ajutor, trebuie să includă, în conformitate cu articolul 2 din Regulamentul nr. 2366/1998, în special datele cadastrale ale parcelelor plantate cu măslini din cadrul exploatației sau, în lipsa unui cadastru, o descriere completă a exploatației și a parcelelor plantate cu măslini și, pentru fiecare parcelă plantată cu măslini, numărul de măslini pe rod, soiul predominant, precum și existența irigațiilor sau a culturilor asociate. De asemenea, articolul 4 din regulamentul menționat prevede că, pentru a putea fi eligibili pentru acordarea unui ajutor, măslinii suplimentari plantați după 1 mai 1998 trebuie să fie identificați geografic.

293 În speță, reiese din constatările Comisiei că declarațiile de cultură prezentau, pentru anul în discuție, numeroase deficiențe, descrise în raportul de sinteză (a se vedea punctul 268 de mai sus). Or, afirmațiile Republicii Elene nu demonstrează caracterul eronat al acestor constatări. În special, imprecizia informațiilor indicate în declarațiile de cultură, indiferent dacă este vorba despre localizarea sau despre identificarea parcelelor, nu este infirmată de argumentele Republicii Elene. Situația este aceeași cu privire la celelalte deficiențe identificate în declarațiile de cultură legate în special de măslini. În sfârșit, astfel cum a subliniat Comisia, în anul 2002 și în anul 2003, parcelele plantate cu măslini nu erau identificate potrivit unui format compatibil cu SIPA în curs de elaborare, ceea ce nu este contestat ca atare.

294 Prin urmare, trebuie să se constate că afirmațiile Republicii Elene în fața Tribunalului nu sunt suficiente pentru a demonstra caracterul eronat al constatărilor efectuate.

295 În consecință, această obiecție trebuie să fie respinsă.

– Cu privire la deficiențele privind controalele la fața locului

296 În primul rând, Republica Elenă susține că au fost efectuate controale la fața locului pentru mai mult de 10 % din declarațiile de cultură și că, în orice caz, calculul Comisiei, care a obținut un procentaj puțin mai redus (9,91 %), reprezintă o diferență neglijabilă, care nu are influență asupra plăților.

297 Tribunalul amintește că, în temeiul articolului 28 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2366/98 (a se vedea punctul 253 de mai sus), în regiunile în care constituirea SIG pentru culturile de măslini nu s-a finalizat, controalele la fața locului trebuie să acopere 10 % din totalul declarațiilor de cultură aferente anului de comercializare 2002/2003.

298 Afirmațiile Republicii Elene nu demonstrează caracterul eronat al calculului Comisiei, potrivit căruia în speță nu s-a respectat această proporție minimă de 10 %.

299 În al doilea rând, Republica Elenă susține că controalele au fost efectuate în mod satisfăcător. Potrivit acesteia, producătorul de ulei de măsline este obligat să comunice informații privind producția, distribuirea uleiului de măsline și situația stocurilor. Aceste informații combinate ar permite coroborarea declarațiilor de cultură cu cererea de ajutor și respingerea acesteia din urmă în caz de neconcordanță.

300 Cu toate acestea, Republica Elenă nu răspunde astfel criticilor formulate de Comisie, sintetizate în raportul de sinteză (a se vedea punctul 269 de mai sus), din care reiese că anumite verificări, precum cele privind coerența randamentelor, prevăzută la articolul 28 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2366/98 (a se vedea punctul 257 de mai sus), sunt foarte puține. De asemenea, Comisia critică lipsa trasabilității controalelor, în special lipsa hărților, a schițelor și unele deficiențe de control și de trasabilitate a acestor controale în numărarea măslinilor per parcelă. Aceasta critică totodată atitudinea eterogenă a controlorilor privind măslinii neroditori pentru anul 2002/2003. Aceste constatări nu sunt infirmate de afirmațiile Republicii Elene.

301 Prin urmare, Republica Elenă nu a făcut dovada caracterului eronat al deficiențelor constatate cu privire la controalele la fața locului. Argumentul său întemeiat pe faptul că insuficiența cotei de control nu ar avea consecințe asupra plăților, invocat în memoriul în replică, trebuie respins, din moment ce, în orice caz, corecția aplicată nu rezultă numai din această deficiență (a se vedea în special punctele 283, 290 și 294 de mai sus).

302 Prin urmare, această obiecție trebuie să fie respinsă.

– Cu privire la deficiențele privind controalele morilor

303 Republica Elenă susține că, în cadrul controalelor morilor, controlorii iau în considerare diferite elemente privind în special contabilitatea materialelor, controlează ținerea în mod corespunzător a evidențelor și a registrelor și operează o corelare cu informațiile privind producția, consumul de electricitate, evidența materialelor și a bunurilor. Aceste controale ar lua în considerare totodată legăturile de rudenie ale exploatanților.

304 Trebuie să se constate însă că aceste argumente nu infirmă în niciun fel constatările Comisiei efectuate în speță.

305 Astfel, reiese din raportul de sinteză că Comisia reproșează Republicii Elene lipsa legăturii dintre contabilitatea materialelor și contabilitatea financiară, prevăzută la articolul 8 litera (b) prima liniuță din Regulamentul nr. 2366/98, și dificultatea efectuării controalelor de coerență probante pentru a se asigura cu privire la lipsa unei supraevaluări fictive a cantităților produse (a se vedea punctul 270 de mai sus).

306 Or, prin afirmațiile sale, Republica Elenă nu prezintă niciun element care să demonstreze caracterul eronat al constatărilor Comisiei. În special, corelațiile stabilite de serviciile de control nu răspund criticii Comisiei privind constatarea lipsei unei contabilități a materialelor legate de contabilitatea financiară. De asemenea, Republica Elenă nu prezintă niciun element de natură să stabilească inexactitatea afirmațiilor Comisiei privind dificultățile întâmpinate cu privire la controlul morilor.

307 În consecință, această obiecție trebuie să fie respinsă.

– Cu privire la urmărirea insuficientă a sancțiunilor propuse de AYMEEE

308 În ceea ce privește lipsa urmăririi sancțiunilor propuse de AYMEEE pentru mori, Republica Elenă susține că a respectat procedura legală, care permite suspendarea executării până la adoptarea unei decizii definitive.

309 Este suficient să se constate că Republica Elenă nu contestă astfel întârzierea în aplicarea sancțiunilor, cu încălcarea articolului 11 bis din Regulamentul nr. 136/66 (a se vedea punctul 247 de mai sus), și reducerea nivelului acestora care a fost aplicată în raport cu propunerile inițiale, reproșate în speță (a se vedea punctul 271 de mai sus).

310 În consecință, și această obiecție trebuie să fie respinsă.

311 Rezultă că Republica Elenă nu a demonstrat caracterul eronat al corecțiilor aplicate.

Cu privire la nivelul corecției aplicate, la încălcarea principiului proporționalității și la insuficiența motivării

312 În primul rând, Republica Elenă contestă majorarea automată a corecției de la 10 % la 15 %, care nu ar lua în considerare îmbunătățirea substanțială a calității controalelor. Aceasta invocă încălcarea documentelor nr. VI/5330/97 și AGRI/61495/2002.

313 Mai întâi, Tribunalul arată că rezultă din ansamblul considerațiilor de mai sus că Republica Elenă nu a reușit să demonstreze că constatările Comisiei erau inexacte (a se vedea punctele 274-310 de mai sus).

314 În continuare, Republica Elenă nu contestă că deficiențele constatate au fost deja notificate în cadrul unor anchete precedente și au făcut obiectul unei corecții forfetare de 10 % pentru anii 1999/2000, 2000/2001 și 2001/2002.

315 Este necesar să se amintească faptul că articolul 7 alineatul (4) al patrulea paragraf din Regulamentul nr. 1258/1999 prevede că, în cadrul evaluării sumei care urmează să fie exclusă ca urmare a constatării unor nereguli, Comisia trebuie să ia în considerare gravitatea încălcării săvârșite.

316 Astfel cum s-a arătat anterior (a se vedea punctul 57 de mai sus), recurența neregulilor în discuție poate fi considerată drept un factor agravant, care poate să justifice majorarea corecției financiare aplicate.

317 În acest context, îmbunătățirile realizate pot să fie luate în considerare. Documentul nr. VI/5330/97 prevede că încălcarea devine mai gravă dacă un stat membru omite să își îmbunătățească controalele, iar documentul AGRI/61495/2002 precizează că Comisia ia în considerare existența eventualelor măsuri corective sau compensatorii adoptate de statul membru (a se vedea punctele 17 și 18 de mai sus).

318 În speță, astfel cum a subliniat Republica Elenă, Comisia însăși a amintit îmbunătățirile realizate în raport cu anii anteriori, după cum reiese din procesul-verbal al reuniunii din 13 septembrie 2006 privind ancheta OTS/2004/05/GR.

319 În acest proces-verbal, Comisia a considerat însă că îmbunătățirile menționate nu permiteau compensarea deficiențelor identificate. În special, s-a considerat că existența controalelor încrucișate și a fișierelor centralizate rămâne la nivel global și nu permite controale sistematice și încrucișate privind parcelele și că conținutul acestora nu era în conformitate cu legislația. În plus, anumite deficiențe identificate nu au făcut obiectul unor îmbunătățiri, cum ar fi controlul morilor și urmărirea recomandărilor AYMEEE.

320 Astfel, în pofida îmbunătățirilor identificate, deficiențele au persistat și privesc unele controale-cheie. În această privință, trebuie amintit că, în ipoteza în care unul sau mai multe controale-cheie nu au fost efectuate sau au fost atât de necorespunzător sau de rar efectuate încât erau ineficiente pentru a determina eligibilitatea unei cereri sau pentru a preveni neregulile, Comisia este îndreptățită să considere că exista un risc ridicat de pierderi importante pentru FEOGA (a se vedea în acest sens Hotărârea din 27 octombrie 2005, Grecia/Comisia, punctul 286 de mai sus, punctul 105).

321 Prin urmare, numai împrejurarea că au fost constatate îmbunătățiri nu poate permite Republicii Elene să susțină că cota de corecție de 10 % aplicată anterior nu putea să fie majorată în speță, în special având în vedere natura neregulilor identificate, importanța incidenței acestora pentru a determina regularitatea cheltuielilor și caracterul lor recurent.

322 Rezultă din cele de mai sus că, în împrejurările speței, existența anumitor îmbunătățiri identificate nu este incompatibilă cu o majorare a cotei de corecție pentru a lua în considerare repetarea deficiențelor constatate și creșterea riscului de pierdere financiară pentru FEOGA.

323 Rezultă că obiecția întemeiată pe încălcarea orientărilor Comisiei care decurg din documentele nr. VI/5330/97 și AGRI/61495/2002 trebuie să fie respinsă.

324 Republica Elenă susține că, la sfârșitul procesului-verbal din 13 septembrie 2006, referitor la cea de a doua anchetă, Comisia, ca urmare a îmbunătățirilor constatate, a înlăturat posibilitatea de a aplica dispozițiile în materie de recurență a insuficienței sistemelor de control pentru perioada 2002/2003.

325 Trebuie să se arate că, în urma reuniunii bilaterale din 22 iunie 2006 privind a doua anchetă, procesul-verbal din 13 septembrie 2006 menționează că Comisia „nu vede niciun motiv în acest stadiu al procedurii pentru a reduce nivelul corecției forfetare aplicate în anii precedenți, chiar dacă înlătură, ca urmare a îmbunătățirilor constatate la controalele randamentelor și la controalele încrucișate, posibilitatea de a aplica dispozițiile prevăzute în caz de recurență a insuficienței sistemelor de control pentru perioada 2002/2003 (documentul AGRI 60637/2006)”.

326 Spre deosebire de acest proces-verbal, cel din 17 februarie 2006, privind prima anchetă, cu numărul OTS/2004/02, menționează totuși în mod expres faptul că Comisia nu excludea, în această etapă, să aplice dispozițiile prevăzute în caz de recurență.

327 În plus, trebuie amintit că articolul 7 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1258/1999 prevede că evaluarea sumei care urmează să fie exclusă trebuie să se facă având în vedere în special importanța neconformității constatate, după ce s-a urmat o procedură în contradictoriu detaliată. Dacă, la finalul acestei proceduri, evaluarea este diferită de cea la care a ajuns o procedură anterioară, în mod întemeiat Comisia determină suma care urmează să fie exclusă bazându-se pe evaluarea sa cea mai recentă. În caz contrar, Comisia nu ar putea să se asigure de faptul că FEOGA nu finanțează decât intervențiile efectuate în conformitate cu dispozițiile comunitare în cadrul organizării comune a piețelor agricole (Hotărârea din 11 iunie 2009, Grecia/Comisia, punctul 63 de mai sus, punctul 175).

328 În speță, scrisoarea din 10 august 2007, ulterioară procesului-verbal din 13 septembrie 2006 și comună celor două anchete, subliniază aplicarea dispozițiilor în materie de recurență și indică motivele acesteia. De asemenea, poziția finală din 6 august 2008 confirmă aplicarea dispozițiilor în materie de recurență. Însuși organul de conciliere a recunoscut că decizia de a invoca recurența deficiențelor pentru a majora cota de corecție în speță nu era în conflict cu o interpretare strictă a documentului AGRI/61495/2002/GR.

329 Prin urmare, argumentul întemeiat pe afirmația Comisiei menționată în procesul-verbal din 13 septembrie 2006 nu infirmă concluzia potrivit căreia îmbunătățirile identificate nu împiedicau, în speță, aplicarea unei corecții în cotă de 15 %.

330 În măsura în care Republica Elenă contestă că riscul ar fi devenit mai important pentru FEOGA, trebuie amintit că, în ceea ce privește nivelul corecției, statul membru este cel care trebuie să demonstreze că a fost săvârșită o eroare de către Comisie cu privire la consecințele financiare care trebuie atribuite neregulilor constatate (Hotărârea Curții din 18 martie 1999, Italia/Comisia, C-59/97, Rec., p. I-1683, punctul 55, Hotărârea din 20 septembrie 2001, Belgia/Comisia, punctul 73 de mai sus, punctul 37, Hotărârea din 11 iunie 2009, Grecia/Comisia, punctul 63 de mai sus, punctul 168). În speță, se impune constatarea că Republica Elenă nu își susține în niciun fel afirmațiile.

331 În al doilea rând, Republica Elenă subliniază că majorarea a fost aplicată în speță automat și fără un motiv special.

332 În această privință, trebuie amintit că majorarea cotei de corecție la 15 % nu trebuia să fie aplicată automat, ci numai după o examinare a eventualelor măsuri corective sau compensatorii adoptate de statul membru și fără a neglija îmbunătățirile aduse (a se vedea în acest sens Hotărârea Tribunalului din 31 martie 2011, Grecia/Comisia, T-214/07, punctul 90). În plus, motivarea unei decizii trebuie să fie considerată suficientă dacă statul destinatar a fost asociat îndeaproape la procesul de elaborare a acestei decizii și cunoștea motivele pentru care Comisia considera că suma în litigiu nu trebuia să fie suportată de FEOGA (a se vedea jurisprudența citată la punctul 73 de mai sus).

333 În speță, este suficient să se arate că repetarea deficiențelor constatate a fost subliniată în cadrul procedurii în contradictoriu la care Republica Elenă a participat (a se vedea punctele 326-328 de mai sus).

334 În plus, în cursul acestei proceduri, s-a arătat (a se vedea punctul 319 de mai sus) că îmbunătățirile aduse privind controalele încrucișate și fișierele centralizate rămâneau insuficiente.

335 Rezultă că, contrar celor susținute de Republica Elenă, motivarea deciziei atacate este suficientă în temeiul jurisprudenței citate la punctul 73 de mai sus.

336 În al treilea rând, Republica Elenă susține că corecția aplicată este disproporționată.

337 În această privință, potrivit unei jurisprudențe constante, Comisia poate refuza suportarea integralității cheltuielilor efectuate dacă constată că nu există mecanisme de control suficiente (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții din 24 februarie 2005, Țările de Jos/Comisia, C-318/02, nepublicată în Recueil, punctul 45).

338 În speță, carențele identificate de serviciile Comisiei par să privească elemente importante ale sistemului de control, precum și executarea controalelor, care au un rol important în determinarea regularității cheltuielii, astfel încât se putea concluziona în mod rezonabil că riscul de pierderi pentru FEOGA era semnificativ.

339 În consecință, cota de corecție de 15 % din cheltuielile respective nu poate fi considerată excesivă și disproporționată în speță.

340 Rezultă din toate cele de mai sus că argumentele prezentate de Republica Elenă nu demonstrează că în mod greșit Comisia a aplicat o cotă de corecție de 15 % sau că ar fi încălcat obligația sa de motivare în această privință.

341 Prin urmare, prezentul motiv trebuie să fie respins în totalitate.

342 Rezultă că toate motivele îndreptate împotriva corecțiilor financiare aplicate în sectorul uleiului de măsline trebuie să fie respinse.

6. *Cu privire la al zecelea și la al unsprezecelea motiv, privind corecțiile aplicate cheltuielilor în sectorul auditului financiar*

Reglementarea comunitară

Termenele de plată

343 Regulamentul (CE) nr. 296/96 al Comisiei din 16 februarie 1996 privind datele care urmează să fie transmise de statele membre și contabilizarea lunară a cheltuielilor finanțate în cadrul secțiunii «Garantare» a FEOGA și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 2776/88 (JO L 39, p. 5) prevede în al patrulea considerent:

„întrucât reglementările agricole comunitare includ termene limită pentru plata ajutoarelor către beneficiari de către statele membre; întrucât toate plățile efectuate după aceste termene limită și pentru care nu se justifică întârzierea plății trebuie să fie considerate ca neeligibile și, prin urmare, nu pot în principiu să facă obiectul unui avans la contabilizarea cheltuielilor; întrucât, pentru a modula totuși impactul financiar proporțional cu întârzierea plății, reducerea avansurilor trebuie să fie eșalonată în funcție de mărimea întârzierii înregistrate”. [traducere neoficială]

344 Articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 296/96, cu modificările ulterioare, prevede:

„(1) Pe baza datelor trimise în conformitate cu articolul 3, Comisia adoptă decizii și efectuează avansurile lunare pe baza înregistrărilor de cheltuieli, fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 14 din Regulamentul nr. 2040/2000.

(2) Toate cheltuielile efectuate după termenele stabilite fac obiectul unei înscrieri în evidența contabilă redusă în cadrul plăților lunare în conformitate cu următoarele norme:

(a) până la 4 % din cheltuielile efectuate cu respectarea termenelor stabilite, nu se efectuează nicio reducere, indiferent de numărul lunilor de întârziere;

(b) după utilizarea marjei de 4 %, orice cheltuială suplimentară efectuată cu întârzieri de până la:

— o lună se va reduce cu 10 %;

— două luni se va reduce cu 25 %;

— trei luni se va reduce cu 45 %;

— patru luni se va reduce cu 70 %;

— cinci luni sau mai mult se va reduce cu 100 %.

Comisia va aplica totuși o eșalonare diferită și/sau cote de reducere mai mici sau nicio reducere dacă apar condiții excepționale de gestionare pentru anumite măsuri sau dacă statele membre prezintă justificări întemeiate.

Reducerile menționate în prezentul articol sunt efectuate în conformitate cu regulile stabilite la articolul 14 din Regulamentul (CE) nr. 2040/2000." [traducere neoficială]

Termenele de plată în materie de zone defavorizate

345 Articolul 51 din Regulamentul (CE) nr. 817/2004 al Comisiei din 29 aprilie 2004 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1257/1999 al Consiliului privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din FEOGA (JO L 153, p. 30, rectificare în JO 2004, L 231, p. 24, Ediție specială, 03/vol. 57, p. 116), care include în special sprijinul pentru zonele defavorizate, prevede:

„(1) Orice modificare a documentelor de programare a dezvoltării rurale și a documentelor unice de programare a Obiectivului nr. 2 în ceea ce privește măsurile de dezvoltare rurală finanțate de FEOGA, secțiunea «Garantare», este justificată în mod corespunzător, în special pe baza următoarelor informații:

(a) motivele și eventualele dificultăți de punere în aplicare întâmpinate, care justifică adaptarea documentului de programare;

(b) efectele estimate ale modificărilor;

(c) consecințele în ceea ce privește finanțarea și verificarea angajamentelor.

(2) În conformitate cu procedura prevăzută […], Comisia aprobă orice modificare a documentelor de programare a dezvoltării rurale, a tabelului de programare financiară anexat la decizia menționată în articolul 48 alineatul (1) din prezentul regulament și a documentelor unice de programare a Obiectivului nr. 2 în ceea ce privește măsurile de dezvoltare rurală finanțate de FEOGA, secțiunea «Garantare», care se referă la:

(a) priorități;

(b) caracteristicile principale ale măsurilor de sprijin menționate în anexa II;

(c) volumul maxim total al sprijinului comunitar […];

(d) repartizarea alocației financiare între măsurile documentului de programare în cazul în care aceasta depășește:

— 15 % din volumul total al costului total eligibil, prevăzut pentru acest program pentru întreaga perioadă de programare, în cazul în care contribuția comunitară se bazează pe costul total eligibil;

— 20 % din volumul total al cheltuielilor publice eligibile, prevăzute pentru acest program pentru întreaga perioadă de programare, în cazul în care contribuția comunitară se bazează pe cheltuielile publice eligibile,

luând ca bază de calcul ultima coloană (totalul) din tabelul de programare financiară, anexat la decizia Comisiei de aprobare a documentului de programare […] astfel cum a fost modificată ultima dată.

(3) Modificările menționate la alineatul (2) sunt înaintate Comisiei sub forma unei singure propuneri pe program și cel mult o dată pe an calendaristic.

Primul paragraf nu se aplică:

(a) în cazul modificărilor care se impun ca urmare a calamităților naturale sau a altor evenimente extraordinare cu consecințe importante asupra programării statului membru;

(b) în cazul modificării tabelului de programare financiară, anexat la decizia menționată în articolul 48 alineatul (1), ca urmare a modificării unui document de programare a dezvoltării rurale regionale.

(4) Modificările de natură financiară care nu intră în domeniul de aplicare al alineatului (2) litera (d), precum și modificările ratei contribuției comunitare, menționată la punctul 9 (2) B din anexa II, sunt comunicate Comisiei, împreună cu tabelul financiar modificat în conformitate cu punctul 8 din anexa II. Ele intră în vigoare de la data primirii lor de către Comisie.

Modificările de natură financiară menționate în primul paragraf, cumulate pe întregul an calendaristic în cauză, nu pot să depășească plafoanele prevăzute la alineatul (2) litera (d).

(5) Alte modificări decât cele menționate la alineatele (2) și (4) sunt notificate Comisiei cu cel puțin trei luni înainte de intrarea lor în vigoare.

Aceste modificări pot să intre în vigoare mai devreme în cazul în care Comisia informează statul membru, înainte de expirarea perioadei de trei luni, că modificarea notificată este conformă cu legislația comunitară.

În cazul în care modificarea notificată nu este conformă cu legislația comunitară, Comisia informează statul membru cu privire la aceasta, iar termenul de trei luni menționat în primul paragraf se suspendă până la data la care Comisia primește o modificare conformă."

Raportul de sinteză

346 Raportul de sinteză se referă la trei anchete, cu numerele FA/2005/70/GR, FA/2006/108/GR și FA/2006/137/GR, ale căror rezultate au fost notificate de Comisie în lunile ianuarie, aprilie și, respectiv, august 2006. În urma unui schimb de scrisori între Comisie și Republica Elenă pentru fiecare dintre proceduri, a invitației comune din 15 ianuarie 2007 la o reuniune bilaterală și a desfășurării acestei reuniuni, Comisia a transmis, prin scrisoarea din 28 iunie 2007, procesul-verbal al reuniunii pentru fiecare procedură. Prin trei scrisori din 24 ianuarie 2008, Comisia a comunicat în mod oficial concluziile sale Republicii Elene. Ca urmare a avizului 08/GR/360 din 10 iulie 2008 al organului de conciliere, comun celor trei proceduri, Comisia a comunicat poziția sa finală Republicii Elene prin scrisorile din 8 octombrie, din 6 octombrie și, respectiv, din 19 septembrie 2008.

347 Pe de o parte, în ceea ce privește ancheta cu numărul FA/2005/70/GR, s-a constatat în special că, pentru zonele defavorizate, plafonul de cheltuieli a fost stabilit la suma de 115 770 000 de euro, în timp ce cheltuielile totale au atins suma de 121 992 923,70 euro, ceea ce a condus la o depășire de 6 222 923,70 euro. Or, în conformitate cu articolul 51 alineatul (4) din Regulamentul nr. 817/2004, modificările de natură financiară care nu intră în domeniul de aplicare al articolului 51 alineatul (2) din regulamentul menționat trebuie să fie comunicate Comisiei și intră în vigoare la data primirii lor de către Comisie. În speță, Republica Elenă ar fi informat Comisia cu privire la această modificare numai la 29 septembrie 2004. Prin urmare, suma de 6 222 923,70 euro nu ar fi eligibilă, întrucât cheltuielile au fost realizate înainte ca cererea de modificare să fie transmisă Comisiei. Argumentul potrivit căruia suma totală plătită pentru anul 2004 (și anume 125,6 milioane de euro) ar fi inferioară

sumei prevăzute în tabelul financiar 2004 (și anume 145 de milioane de euro) nu ar putea fi reținut, întrucât suma de 145 de milioane de euro ar corespunde cuantumului total disponibil pentru program și, prin urmare, nu ar putea fi luată în considerare pentru o măsură specifică.

348 Pe de altă parte, în cadrul anchetei cu numărul FA/2006/108/GR au fost constatate întârzieri în ceea ce privește unele plăți efectuate în cursul anului 2005 privind culturile arabile și unele plăți suplimentare în sectorul cărnii de vită și de mânzat. Pentru a evita aplicarea unei duble corecții având în vedere corecțiile forfetare aplicate pentru același exercițiu și pentru aceeași linie bugetară, corecția a fost redusă. În final, aceasta este de 4 521 536,62 euro și ia în considerare corecțiile forfetare aplicate deja, astfel încât să se evite corecțiile duble.

Aprecierea Tribunalului

349 Republica Elenă invocă un al zecelea motiv, privind ancheta cu numărul FA/2005/70/GR, și un al unsprezecelea motiv, privind ancheta cu numărul FA/2006/108/GR.

Cu privire la al zecelea motiv, privind ancheta cu numărul FA/2005/70/GR, întemeiat pe încălcarea normelor procedurii de închidere a conturilor și a Regulamentului nr. 817/2004, pe nemotivare și pe încălcarea principiului proporționalității

350 Republica Elenă contestă corecția referitoare la zonele defavorizate aplicată în temeiul depășirii plafonului financiar. Aceasta susține că Comisia a fost informată cu privire la modificarea în discuție și că suma care constituie depășire rămâne o cheltuială eligibilă, întrucât suma totală plătită în cursul exercițiului financiar nu a fost depășită.

351 Tribunalul arată că Republica Elenă nu contestă că plafonul cheltuielilor prevăzute inițial pentru zonele defavorizate a fost depășit cu suma de 6 222 923,70 euro (a se vedea punctul 347 de mai sus).

352 În plus, reiese din raportul de sinteză, necontestat sub acest aspect, că modificarea menționată intra în domeniul de aplicare al articolului 51 alineatul (4) din Regulamentul nr. 817/2004, care prevede că modificările de natură financiară trebuie să fie comunicate Comisiei și intră în vigoare la data primirii lor de către Comisie.

353 Or, reiese din elementele dosarului, în special din raportul de sinteză, că această depășire rezultă dintr-o modificare despre care Comisia a fost informată la 29 septembrie 2004 și că cheltuielile în discuție au fost efectuate anterior acestei notificări către Comisie, astfel cum s-a confirmat în ședință și s-a menționat în procesul-verbal al ședinței.

354 Prin urmare, cheltuielile efectuate într-un cuantum superior alocării inițiale pentru măsura în discuție anterior datei de 29 septembrie 2004 nu pot fi considerate ca efectuate potrivit normelor comunitare.

355 În mod cert, articolul 51 alineatul (4) din Regulamentul nr. 817/2004, aplicabil în speță, nu impune aprobarea Comisiei pentru intrarea în vigoare a modificării în discuție, astfel cum subliniază Republica Elenă.

356 Totuși, chiar dacă această dispoziție prevede comunicarea modificărilor financiare către Comisie numai în scop informativ, condițiile pe care le prevede referitoare la notificare nu au fost respectate în speță.

357 Argumentul Republicii Elene potrivit căruia Regulamentul nr. 817/2004 le permite statelor membre să modifice documentele de programare și tabelele de finanțare nu infirmă această concluzie. Astfel, dispozițiile din regulamentul menționat reglementează cu precizie posibilitățile de modificare, atât din

punctul de vedere al conținutului, cât și al procedurii care trebuie urmată, iar Republica Elenă nu demonstrează că constatarea Comisiei potrivit căreia nu a fost respectat articolul 51 alineatul (4) din Regulamentul nr. 817/2004 este eronată.

358 În plus, obiecția Republicii Elene potrivit căruia raportul final nu ar cuprinde nicio motivare privind zonele defavorizate, iar decizia atacată ar fi insuficient motivată trebuie de asemenea să fie respinsă.

359 Astfel, Republica Elenă a fost asociată îndeaproape la procesul de elaborare a acestei decizii și, în cadrul diverselor schimburi cu Comisia, au fost menționate atât sumele, cât și temeiul juridic al corecției în discuție [articolul 51 alineatele (2) și (4) din Regulamentul nr. 817/2004]. Prin urmare, aceasta cunoștea motivele deciziei atacate, care, în consecință, trebuie considerată suficient motivată în lumina jurisprudenței amintite anterior, aplicabilă în materie (a se vedea punctul 73 de mai sus).

360 În sfârșit, Republica Elenă invocă încălcarea principiului proporționalității. Aceasta susține că plafonul a fost depășit în ceea ce privește zonele defavorizate, dar că plafonul total stabilit pentru programul de dezvoltare rurală pentru anul 2004 nu a fost depășit, și invocă lipsa unei pierderi suferite de FEOGA.

361 Tribunalul amintește că articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1258/1999 prevede că sunt finanțate în temeiul articolului 1 alineatul (2) litera (c) din regulamentul menționat măsurile de dezvoltare rurală, cu excepția programelor care intră în domeniul de aplicare al Obiectivului nr. 1 întreprinse în conformitate cu normele comunitare.

362 În plus, potrivit unei jurisprudențe constante, FEOGA nu finanțează decât intervențiile efectuate în conformitate cu dispozițiile comunitare în cadrul organizării comune a piețelor agricole. În consecință, acesta lasă în sarcina statelor membre orice altă sumă plătită, în special sumele pe care autoritățile naționale au considerat în mod greșit că sunt autorizate să le plătească în cadrul organizării comune menționate (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea Curții din 18 aprilie 2002, Belgia/Comisia, C-332/00, Rec., p. I-3609, punctele 44 și 45; a se vedea de asemenea în acest sens și prin analogie Hotărârea Curții din 24 martie 1988, Regatul Unit/Comisia, 347/85, Rec., p. 1749, punctele 52 și 53).

363 Or, astfel cum s-a constatat la punctele 354 și 356 de mai sus, plafonul cheltuielilor privind zonele defavorizate a fost depășit, iar Comisia nu a fost informată în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 51 alineatul (4) din Regulamentul nr. 817/2004.

364 Întrucât a constatat această neregulă, Comisia a putut, prin urmare, să adopte în mod valabil decizia atacată, în pofida argumentului Republicii Elene potrivit căruia plafonul total stabilit pentru programul de dezvoltare rurală pentru anul 2004 nu a fost depășit. Astfel, trebuie amintit că, în scopul asigurării eficienței schemei de sprijin pentru dezvoltarea rurală și al realizării obiectivelor acesteia, trebuie ca măsurile eligibile pentru sprijin să respecte dispozițiile legislației comunitare și ca statele membre să coopereze în acest sens prin respectarea cadrului normativ cuprins în regulamentele care stabilesc norme pentru sprijinirea dezvoltării rurale, rezultat care nu ar fi fost atins dacă statele membre puteau să opereze redistribuiri de fonduri cu încălcarea dispozițiilor aplicabile (a se vedea în acest sens Hotărârea din 30 septembrie 2009, Țările de Jos/Comisia, punctul 73 de mai sus, punctul 118).

365 Prin urmare, trebuie să se concluzioneze că Comisia nu a încălcat principiul proporționalității.

366 În consecință, al zecelea motiv trebuie să fie respins.

Cu privire la al unsprezecelea motiv, privind ancheta cu numărul FA/2006/108/GR, întemeiat pe încălcarea normelor procedurii de închidere a conturilor, pe aplicarea eronată a Regulamentului nr. 296/96, pe aprecierea eronată a faptelor, pe nemotivare și pe încălcarea principiului proporționalității

367 Republica Elenă arată că întârzierile la plată se datorează, pe de o parte, în cazul culturilor arabile, examinării unor contestații pe care le-ar fi admis și, pe de altă parte, în cazul cărnii de vită și de mânzat, unor compensări cu plățile ulterioare.

368 Trebuie amintit faptul că cheltuielile de finanțare în sarcina FEOGA trebuie calculate presupunând că termenele prevăzute de reglementarea agricolă aplicabilă sunt respectate. În consecință, dacă autoritățile naționale efectuează plata ajutoarelor după expirarea termenului, acestea pun în sarcina FEOGA, după cum precizează al patrulea considerent al Regulamentului nr. 296/96, cheltuieli nelegale și, prin urmare, neeligibile (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții din 28 octombrie 1999, Italia/Comisia, C-253/97, Rec., p. I-7529, punctul 126, și Hotărârea Tribunalului din 12 septembrie 2007, Grecia/Comisia, T-243/05, Rep., p. II-3475, punctul 116).

369 În plus, în conformitate cu articolul 4 din Regulamentul nr. 296/96 (a se vedea punctul 344 de mai sus), toate cheltuielile efectuate după termenele stabilite fac obiectul unei înscrieri în evidența contabilă redusă în cadrul plăților lunare în conformitate cu normele prevăzute la articolul menționat. Numai în cazul în care cheltuielile plătite cu întârziere nu depășesc 4 % din cheltuielile efectuate cu respectarea termenelor stabilite nu se efectuează nicio reducere, indiferent de numărul lunilor de întârziere.

370 În speță, este necesar să se arate că Republica Elenă nu contestă existența întârzierilor la plată. Aceasta nu contestă nici faptul că cheltuielile plătite cu întârziere depășesc această marjă de 4 %.

371 Prin urmare, aceasta nu dovedește în niciun fel în speță aprecierea eronată a faptelor și nici încălcarea de către Comisie a Regulamentului nr. 296/96 sau a normelor procedurii de închidere a conturilor.

372 Republica Elenă susține că corecția în discuție ar fi trebuit să facă obiectul unei motivări specifice.

373 Reiese însă din dosar că motivele invocate în fața Tribunalului pentru a justifica termenele de plată au fost comunicate Comisiei prin scrisoarea din 3 iulie 2006 și respinse de aceasta pentru motivul că argumentele invocate nu puteau să justifice întârzierile la plată. De asemenea, procesul-verbal al reuniunii bilaterale indică faptul că corecția a fost menținută pentru motivul că, fiind vorba despre acțiuni în justiție, marja de 4 % trebuia să fie suficientă. În plus, în ceea ce privește corecțiile privind sectorul cărnii de vită și de mânzat, reiese din procedura administrativă faptul că Comisia a diminuat cuantumul corecției pentru depășiri de plăți în vederea evitării unei corecții duble și a ținut seama de plățile tardive. Un tabel detaliat privind incidența financiară a deducerilor operate deja asupra plăților tardive figurează în raportul de sinteză.

374 Prin urmare, Republica Elenă, care a fost asociată îndeaproape la procesul de elaborare a deciziei atacate, cunoștea motivele pentru care Comisia aprecia drept întemeiată corecția în discuție. Pe de altă parte, aceasta nu furnizează niciun motiv sau temei legal care să impună necesitatea unei motivări mai specifice decât cea prevăzută în materie de jurisprudența constantă amintită anterior (a se vedea punctul 73 de mai sus). Rezultă că obiecția întemeiată pe nemotivare trebuie să fie respinsă.

375 Republica Elenă invocă de asemenea încălcarea principiului proporționalității, pentru motivul că Comisia ar fi aplicat baremul de corecție prevăzut de Regulamentul nr. 296/96 fără a exercita puterea de apreciere.

376 Or, astfel cum subliniază Comisia, articolul 4 alineatul (2) primul paragraf din Regulamentul nr. 296/96 nu conferă Comisiei nicio putere de apreciere.

377 Desigur, articolul 4 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 296/96 îi permite Comisiei să aplice o eșalonare diferită dacă apar condiții excepționale de gestionare pentru anumite măsuri sau dacă statele membre prezintă justificări întemeiate.

378 Este vorba însă despre o dispoziție care instituie o derogare și, prin urmare, trebuie interpretată în mod restrictiv (Hotărârea din 12 septembrie 2007, Grecia/Comisia, punctul 368 de mai sus, punctul 115).

379 În plus, Republicii Elene îi revine sarcina de a demonstra că sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 4 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 296/96, cu alte cuvinte, să dovedească faptul că apar condiții excepționale de gestionare pentru anumite măsuri sau să prezinte justificări întemeiate. Republica Elenă trebuie, printre altele, să demonstreze că întârzierile nu au depășit limite rezonabile (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții din 18 septembrie 2003, Grecia/Comisia, C-331/00, Rec., p. I-9085, punctul 117, și Hotărârea din 11 iunie 2009, Grecia/Comisia, punctul 63 de mai sus, punctul 372).

380 În speță, este de competența Republicii Elene să demonstreze existența unor reclamații anterioare privind culturile arabile a căror examinare ar justifica întârzierile de plată (a se vedea în acest sens Hotărârea din 11 iunie 2009, Grecia/Comisia, punctul 63 de mai sus, punctul 375). Or, nu aceasta este situația în prezenta cauză. În plus, Republica Elenă nu a justificat nici întârzierile la plată privind compensările în sectorul cărnii de vită și de mânzat.

381 Prin urmare, obiecția întemeiată pe încălcarea principiului proporționalității trebuie să fie respinsă.

382 În sfârșit, Republica Elenă invocă lipsa unei pierderi pentru FEOGA, pentru motivul că o reducere a sumei de 4 678 975,85 euro a fost aplicată în temeiul Regulamentului nr. 296/96 în etapa plăților în avans, adică o sumă superioară corecției finale.

383 Acest argument nu poate fi însă admis. Astfel, după cum s-a amintit anterior (a se vedea punctul 368 de mai sus), cheltuielile de finanțare în sarcina FEOGA trebuie calculate presupunând că acest termen este respectat. În consecință, dacă autoritățile elene efectuează plata după expirarea termenului, acestea pun în sarcina FEOGA cheltuieli neeligibile (a se vedea în acest sens Hotărârea din 28 octombrie 1999, Italia/Comisia, punctul 368 de mai sus, punctul 126, și Hotărârea Tribunalului din 20 iunie 2006, Grecia/Comisia, T-251/04, nepublicată în Recueil, punctul 78). Argumentul întemeiat pe faptul că corecția aplicată în final (și anume 4 521 536,62 euro) este mai redusă decât deducerea aplicată inițial (și anume 4 678 975,85 euro) este lipsit de relevanță în această privință.

384 Rezultă din toate cele de mai sus că al unsprezecelea motiv trebuie să fie respins.

385 Prin urmare, acțiunea trebuie respinsă în întregime.

Cu privire la cheltuielile de judecată

386 Potrivit articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât Republica Elenă a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată, conform concluziilor Comisiei.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a doua)

declară și hotărăște:

1) Respinge acțiunea.

2) Obligă Republica Elenă la plata cheltuielilor de judecată.

Forwood Dehousse Schwarcz

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 22 ianuarie 2013.

Semnături

Cuprins

Cadrul juridic 1

1. Reglementarea generală privind finanțarea politicii agricole comune 1

2. Orientările Comisiei 4

Istoricul cauzei 5

Procedura și concluziile părților 6

În drept 7

1. Cu privire la întinderea acțiunii 7

2. Cu privire la primul și la al doilea motiv, privind corecțiile aplicate în sectorul „fructe și legume – procesarea citricelor” 7

Reglementarea comunitară 7

Raportul de sinteză 9

Aprecierea Tribunalului 9

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe interpretarea și pe aplicarea eronată a documentelor nr. VI/5330/97 și nr. 17933/2000 9

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe aprecierea eronată a situației de fapt și pe caracterul disproporționat al corecțiilor aplicate 13

3. Cu privire la al treilea motiv, privind corecțiile aplicate în sectorul bumbacului 14

Reglementarea comunitară 14

Raportul de sinteză 16

Aprecierea Tribunalului 18

Cu privire la al treilea aspect, întemeiat pe caracterul pretins eronat al constatărilor Comisiei privind deficiențele SIGC 18

Cu privire la al patrulea aspect, întemeiat pe caracterul pretins eronat al constatărilor Comisiei privind măsurile de mediu 19

Cu privire la al cincilea aspect, întemeiat pe caracterul pretins eronat al constatărilor Comisiei privind controlul suprafețelor la fața locului 21

Cu privire la primul și la al doilea aspect, întemeiate pe caracterul disproporționat al corecției financiare 23

4. Cu privire la al șaselea motiv, privind corecțiile aplicate în sectorul primelor pentru bovine și al plăților de extensificare 24

Reglementarea comunitară 24

Controalele 24

Prima de sacrificare 26

Plățile de extensificare 27

Raportul de sinteză 29

Aprecierea Tribunalului 31

Cu privire la controalele în materie de prime pentru bovine 31

– Cu privire la controalele încrucișate 31

– Cu privire la controalele la fața locului

Cu privire la corecțiile privind plățile de extensificare 34

5. Cu privire la al nouălea motiv, privind corecțiile aplicate în sectorul uleiului de măsline 36

Reglementarea comunitară 36

Cu privire la fișierele informatizate 36

Cu privire la registrul culturilor de măslini 37

Cu privire la declarațiile de cultură și la controale 38

Cu privire la mori 39

Raportul de sinteză 40

Aprecierea Tribunalului 42

Cu privire la caracterul pretins eronat al corecțiilor aplicate 42

– Cu privire la caracterul neoperațional al fișierelor informatizate 42

– Cu privire la lipsa finalizării registrului culturilor de măslini 43

– Cu privire la lipsa fiabilității declarațiilor de cultură 44

– Cu privire la deficiențele privind controalele la fața locului 45

– Cu privire la deficiențele privind controalele morilor 45

– Cu privire la urmărirea insuficientă a sancțiunilor propuse de AYMEEE 46

Cu privire la nivelul corecției aplicate, la încălcarea principiului proporționalității și la insuficiența motivării 46

6. Cu privire la al zecelea și la al unsprezecelea motiv, privind corecțiile aplicate cheltuielilor în sectorul auditului financiar 49

Reglementarea comunitară 49

Termenele de plată 49

Termenele de plată în materie de zone defavorizate 50

Raportul de sinteză 51

Aprecierea Tribunalului 52

Cu privire la al zecelea motiv, privind ancheta cu numărul FA/2005/70/GR, întemeiat pe încălcarea normelor procedurii de închidere a conturilor și a Regulamentului nr. 817/2004, pe nemotivare și pe încălcarea principiului proporționalității 52

Cu privire la al unsprezecelea motiv, privind ancheta cu numărul FA/2006/108/GR, întemeiat pe încălcarea normelor procedurii de închidere a conturilor, pe aplicarea eronată a Regulamentului nr. 296/96, pe aprecierea eronată a faptelor, pe nemotivare și pe încălcarea principiului proporționalității 54

Cu privire la cheltuielile de judecată 55